

ROČNÍK
Jednoty pro
DOSTAVĚNÍ HL. CHRÁMU
SV. VÍTA
v Praze
1863

1863

Jaroslavský
Kamil Hilbert.

ROČNÍK

JEDNOTY SVATO-VÍTSKÉ

NA ROK

1863.

V PRAZE 1863.

Z KNĚHTISKÁRNY B. STÝBLA.

ROČNÍK JEDNOTY SAVO-AVTSKE

NA ROK

1862

COBY KNÁME V
JEDNOTĚ A VYVÁHOU VITÉM

Úřední zpráva

jednoty pro dostavení hlavního chrámu sv. Vítka na hradě Pražském.

Protokol

valného shromáždění jednoty pro dostavení chrámu sv. Vítka na hradě Pražském dne 20. května 1862 odbývaného.

Přítomní:

Pan František hrabě Thun-Hohensteinský, president jednoty co předsedatel a pp. údové jednoty dle připojené listiny přítomných. (Příloha 1.)

Když se shledalo, že se dle §. 24 stanov dostatečný počet údů jednoty sešel, bylo shromáždění před šestou hodinou večerní p. předsedou jednoty zahájeno.

§. 1.

Pan předseda, hrabě Frant. Thun ml., přednesl zprávu o činnosti jednoty v minulém roce v jazyce německém. (Příloha 2.) Z této zprávy a z přehledu jméni jednoty v této zprávě obsažené pozorovat lze, že u srovnání s rokem předešlým počet skutečných údů ze 192 na 281 postoupil, přispívajících údů však že se 120 přihlásilo, a že jméni jednoty vzdor vydání na stavbu a jiné věci z 23.759 zl. 19 kr. r. č. na 30.866 zl. 75 kr. r. č. zrostlo

Na to chtěl k vyzvání p. presidenta p. prof. Zap zprávu o činnosti jednoty v minulém roce v české řeči přednést. Pan Dr. Rieger vyzádav si slovo (po česku), přál si, aby se tato zpráva pro ušetření času nečtla, ana v celku nic jiného obsahovati nemůže, než německá; ponavrhl však, by se rovnoprávnosti zadost učinilo, aby se pro budoucnost v jednotě téhož pořádku užívalo, jaký

již od několika let zaveden jest ve valných schůzkách společnosti Musea království českého, a jenž v tom záleží, že se roční zpráva střídavě jeden rok česky, druhý rok německy čte, zároveň však v druhém zemském jazyce tištěná mezi přitomné údy rozdává.

Pan president jednoty odvětil, že návrh tento pro budounost by platiti mohl, jestliže v nynějším shromáždění, až se o něm řádně promluví a uzavře, přijat bude; načež úd ředitelstva p. prof. Zap, an žádný nic nepodotkl, zprávu v řeči české přednesl. (Příloha 3.)

Na poptání p. předsedy, chce-li kdo proti zprávám co namítnouti, zmínil se p. prof. kn. Sales Mayer, že nezaslání příspěvků z diecése Litoměřické jistě na nějakém nedorozumění spočívá, a že nejdůstojnější p. biskup snad zvláštní prosbu, aby sbírky v kostelích nařídil, očekává; neboť jak sám ví, jest náklonnost v diecési Litoměřické k jednotě tak velká, jako v ostatních diecézích.

Pan předseda odvětil, že všeobecné vyzvání o podporu jednoty všem nejdůstojnějším pp. biskupům v Čechách zasláne, ode všech velmi ochotně přijato a zodpovídáno bylo; že se ale o dotčené zvláštní prosbě k nejdůstojnějšímu p. biskupovi Litoměřickému, o niž p. prof. S. Mayer mluvil, ředitelstvo již usneslo, a že nyní se zasýlá.

§. 2.

Pan předseda jednoty praví, že v programu této schůzky, který zároveň s pozváním vydán byl, z nedopatření dva předměty obsaženy nejsou, o nichž se dnes těž jednatí musí; totiž: předně volba komisařů pro zkoušení účtu z peněz a ze staviva a jiných zásob, a za druhé návrh ředitelstva, o kterémž již ve zprávě zmínka učiněna, aby se ředitelstvo o tři údy rozmnožilo, z nichž jen dva dle §. 14 stanov od valného shromáždění, třetí ale od ředitelstva volen a odboru uměleckému přidělen býti má. Poněvadž však dle návrhu toho při nové volbě by se řídit bylo, a jestli že přijat bude místo čtyř vystupujících šest členů do ředitelstva by se voliti mělo, miní p. předseda, aby se hned o něm vyjednávalo. Proto opakuje ve jmenu ředitelstva návrh: „Valné shromáždění račí se ustanoviti na tom, aby dle §. 14 stanov jednoty ředitelstvo o tři členy rozmnoženo bylo, z nichž by dva hned v tomto shromáždění byli voleni, volba třetího pak žeby

ředitelstvu byla ponechána“, a odůvodňuje návrh, odvolávaje se na dotčené místo zprávy tím, že rozsáhosť a hromadění se prací a záležitosti jednoty takové rozmnožení sil v ředitelstvě potřebným čini.

Návrh se bez všech námitek přijal, načež se hned k volbě přikročilo.

Dle stanov vystupují z ředitelstva pp. kanovník Prucha, farář Novotný, Ed. Pleschner šlechtic z Eichstettu a prof. Tomek.

Výsledek volby, když hlasy spočítány byly od členův jednoty, p. kanovníka Hrona a p. hraběte Zdeňka z Thunu, jeví se následovně:

Odevzdáno jest 40 lístků, dle čehož absolutní většinu čini 21 hlasů. Voleni pak jsou:

pan kanovník Prucha	40	hlasy,
„ redaktor Ferd. Mikovec	38	„
„ Ed. Pleschner šl. z Eichstettu	37	„
„ Dr. Ambros	37	„
„ farář Novotný	34	„
„ prof. Tomek	33	„

§. 3.

Na to odbývá se volba zkoušebních komisařů. Ku zkoušení účtu z peněz voleni jsou opět komisaři roku předešlého akklamei, totiž pp. F. A. Credner, C. Ed. Brosche a Štěpán Pollach; ku zkoušení účtu za stavivo a ostatních záseb pp. Gabriel Janoušek, Karel Fleischinger a Ferd. Scheib, jež ředitelstvo bylo ponavrhlo.

§. 4.

Pan J. U. Dr. Helminger navrhuje jmenem ředitelstva:

„Valné shromáždění račí §§. 11. a 12. stanov jednoty změnit, aby budoucně takto zněly:

§. 11. Jednotu zastupují:

1. Jeden protektor a dva čestní kurátoři;
2. ředitelstvo jednoty, jež se skládá z předsedy a výboru;
3. Zkušební komise.

§. 12. Protektor a čestní kurátoři:

Protektorem jednoty jest vždycky kníže-arcibiskup Pražský; čestní kurátoři jsou vždycky hlava e. k. zemské vlády v Čechách a nejvyšší zemský maršálek království českého.“

Pan Dr. Helminger odávadnouje změnu tuto tím, že již dle původního návrhu stanov, asi před 20 lety zhotoveného, vždycky kníže-arcibiskup Pražský a nejvyšší c. k. správce země české čestnými kuratory jednoty být měli. Tehdejší kníže-arcibiskup neuznával ustanovení takové za vhodné, ana se jim prý za jedno aspoň zdánlivě moc světská na roveň staví s mocí církevní; za druhé pak, že již mocí postavení svého knížeti-arcibiskupovi Pražskému na zájmy jednoty vlivem svým působiti přísluší, aniž třeba práva toho teprv jednotou jemu stanoviti. Ředitelstvo jednoty navrhoje však přece nyní, aby jednota sama Jeho Eminenci pana kardinála knížete-arcibiskupa, knížete ze Švarzenberku, a každého jeho budoucího nejdůstojnějšího knížecího nástupce protektorem jednoty pro dostavení chrámu sv. Vítá na hradě Pražském jmenovala; neboť nynější pan kardinál kníže-arcibiskup souhlasí úplně s tím, aby onen přirozený ochranný poměr arcibiskupa k řečené jednotě i ve stanovách jednoty naznačen byl.

Taktéž ohledně volby dvou kurátorů odvolává se pan Dr. Helminger na stanovy původně zhotovené. Toho času byl v čele c. k. zemské vlády české nejvyšší purkhrabí, kterýž zároveň hlavou stavovského zastupitelstva zemského býval, a proto nemohlo dotyčné místo stanov státí se pochybným. Následkem změny ústavy české však obě nejvyšší místa, jež dříve spojena byla v jedné osobě, jsou od sebe oddělena, a ředitelstvo jednoty domnívá se, že vyhovuje původnímu nástinu stanov, navrhoje, aby jednota jak c. k. místodržitele, tak též nejvyššího maršálka zemského za přijetí čestného kurátorství poprosila, anto stejně důležitá jest jednotě i účelu jejímu zvláště ochrana jak c. k. zemské vlády tak i zastupitelstva zemského.

O návrhu tom, když nikdo o slovo se nehlásí, zavedl pan předseda hlasování, a návrh byl jednohlasně přijat.

§. 4.

Denní pořádek valné schůze jest vyčerpán a pan předseda zavádí rokování o návrhu pana Dra. Riegera, který zní: „Valné shromáždění račíz se rozhodnouti, aby se pro budounost zpráva vždy jen v jedné řeči čtla, a to střídavě česky neb německy, v druhé řeči ale tištěná členům spolkovým již při shromáždění se rozdávala.“

Proti návrhu tomu uchopil se slova pan Helminger, pravě, že lépe se rovnoprávnosti vyhovuje, pakli se při stávajícím spůsobu, jakýž se v jednotě posud zachovával, setrvá, a že, kdyby zpráva pouze v jedné řeči se čitala, mnozi členové jednoty třeba ku shromáždění by se nedostavili, pakli by řeči nebyli mocni, v kteréž by se právě zpráva části měla. Pan předseda poukazuje na obtíže, jaké se provedení návrhu pana Dra. Riegera v cestu kladou. Za jedno, žeby záležitosti jednoty se týkajíci, jež by se krátce ještě před samým valným shromážděním vyskytly, pouze ústně sdělití se mohly, aniž by možná bylo, podati jich i ve zprávě tištěné, a pak by obě zprávy nebyly stejně úplné, což by se tim spiše státi mohlo, anto obyčejně teprv bezprostředně před odbyváním valné schůzky zprávy jednatelů o výsledcích působení jejich ředitelstvu jednoty doručeny bývají. Za druhé pak nebylo by možná zprávu náležitě k tisku uspůsobiti, kdyby již ve valném shromáždění tištěná rozdána být měla.

Pan Dr. Rieger odpovídá na námitku pana Helmingera, že čtením zprávy ve dvojí řeči shromáždění se prodlužuje, a to že právě také přičinu zavdati může, že mnozi členové jednoty k valnému shromáždění se nedostaví. Námitky pana předsedy vyvrací tím, že v poslední době došlé zprávy jednatelů i poslední den tištěny a celé zprávě co dodatek přiloženy hýti mohou, poukazuje při tom na časopisy politické, jichžto více archů za jedinou noc se sestavuje a tiskne; co se pak vytržbenosti slohové týče, netřeba požadovati, aby zpráva s větší obezřelostí sestavena byla, nežli některý článek úvodní v časopise.

K návrhu pana Petřílky ukončuje se debata, a pan předseda zavádí hlasování o návrhu pana Dra. Riegera. Pro návrh hlasovala jen menšina, a proto uzavřeno, by se pro budounost při čtení roční zprávy týž pořádek, jako až dosud byl, zachovával.

Poněvadž žádný návrh vice nebyl učiněn, prohlásil pan předseda valné shromáždění za ukončené.

Příloha 1.**S e z n a m**

pánův P. T. údův jednoty pro dostavení hlavního chrámu sv. Vítka na hradě Pražském, kteří se při valném shromáždění dne 20. května 1862 najití dali.

1. Thun František ml. hrabě.
2. Helminger Karel, Dr.
3. Štulc Václav, kanovník.
4. Zap K. VI., professor.
5. Würfel Anton, kanovník.
6. Krumlovský.
7. Novotný Jan, farář.
8. Popel, c. k. professor.
9. Negrelli Mik.
10. Pleschner Eduard z Eichstettu.
11. Koch-Kanka Jos., J. U. C.
12. Heinrich, farář a kanovník.
13. Krach Er.
14. Havlů, kaplan.
15. Beer Jakub, velmistr.
16. Hron, kanovník.
17. Arbeiter Jan D.
18. Mayer Sales, Dr.
19. Škach K.
20. Zeyer Michal.
21. Mikovec Ferd. B.
22. Fleischinger Bedřich.
23. Wellner, Dr.
24. Pollach Štěpán.
25. Sigmund Václav, kanovník.
26. Čermák (jednatel).
27. Mrázek Jan.
28. Zikmund Václav, professor.
29. Petřílka, Dr.
30. Max Eman.
31. Pešina Josef.
32. Schönborn Bedřich hrabě.

33. Matějíček A., ceremoniář.

34. Petters Vilém, Dr.

35. Arenz Karel.

36. Brůna K., Dr.

37. Niklas Josef, professor.

38. Rieger Frant., Dr.

39. Věborník V. J., Dr.

40. Šudek Josef K.

41. Špolc Antonín, Dr.

Příloha 2.**Přednešení**

pana předsedy, hr. Františka z Thunu a Hohensteina ml., učiněné ve valné schůzce jednoty pro dostavení hlavního chrámu sv. Vítka na hradě Pražském, dne 20. května 1862 v rokovací síní Pražský chobecnich starších na Staroměstské radnici odbyvané.

Velectěné shromáždění!

Dne 22. května 1859 sešli se členové, aby jednotu pro dostavení chrámu sv. Vítka na hradě Pražském konstituovali. Jsme tedy nyní na konci třetího a na začátku čtvrtého roku, co stává jednoty naši. V prvních dvou ročních zprávách snažili jsme se přede vším dokázati, že jsme v záležitostech jednoty chladnými nebyli. Bylo nám úcty skládati z toho, co ředitelstvo učinilo, aby se počet údů a tím též i pravidelné příjmy roční zvýšily, aby se i jiné přispěvky rozmnožily, a tak i vlastní stavitelská činnost jednoty možnou stala. V poslední roční zprávě jsme Vám oznámili, že nerádno jest tuto činnost stavitelskou naši jednoty déle odkládati; předně, poněvadž pochromy na vystavené části chrámu sv. Vítka vzdor dlouholetému vyjednávání odstraněny nebyly, a při ohledání tak nebezpečnými se okázaly, že další odkládání oprav za nemožné uznáno; a za druhé, že jsme od započeti vlastní viditelné činnosti jednoty naši podstatnou podmíinku většího zúčastnění se v jednotě a tím i zvětšení příjmů a rozmnožení prostředků očekávali. Mimo to nebylo pochybnosti, že se výlohy na opravy jednotě ze jméni kostelního nahradí.

Přiznali jsme se tenkráte, že k tomu značné odhadlanosti, valné důvěry v Boha a nezkalenou sílu naší země a v obětavost obou kmenů v ní obývajících zapotřebí, s jménem 23.000 zl. rak. čísla a 192 členy jednoty jen s postavením hutě kamenické a tím více s opravami začít. Kojili jsme se však pevnou naději, že Vy všichni tuto odhadlanost schválíte, že nás celá naše vlast česká v naší důvěře nezkámez.

A skutečně se naděje naše všeobecně vyplnila.

Jsme tenkráte a to poprvé tak šťastní, že Vám v každém směru o činnosti jednoty potěšitelně sděliti můžeme; neb zúčastnění se v jednotě jest četnější, jméní se rozmnožilo, činnost vlastní se započala a toto jest již samo o sobě potěšitelné, ale ještě více přislibuje budoucnosti.

Jest to naši povinnosti nejprvě vyznatí, že takový zdar přede vším se přičisti musí ochotné a upřímné podpoře a ochraně, již naší jednotě a všem od jejího ředitelství za potřebné uznánym zařízením duchovní i c. k. zemské úřady poskytly. V čele tu jest Jego Eminenci nás velectený kardinál kniže-arcibiskup, ostatní pp. biskupové časti a zvláště veledústojná kapitola u sv. Vítta. Nedlouho po posledním valném shromáždění obrátili jsme se s žádostí ddo. 20. září minulého roku k nadepsané veledústojné kapitole, aby z 9252 zl. 18 kr. stř. k opravám nejchatrnejších částí chrámových úředně povolených co možná největší částku sboru k dotčenému účelu vykázala, an by se jméní chrámového ač nyní velmi slabého přede vším k tomu užiti mělo. Veledústojná kapitola vyhověla velmi ochotně prosbě této rozhodnutí od 9. prosince m. r. číslo 535 vyjádřivši se z přivolání c. kr. náměstnictví, že celou na základě úředního rozpočtu na nadepsané opravy povolenou částku a to vždy jak obnovy vykonány budou vynahradí, a že úřední povolení vymůže k zapravení výloh za lešení, které v rozpočtu onom obsaženy nejsou. Veledústojná kapitola rozhodla 15. dubna b. r. č. 119, aby se 3000 zl. vyzdihlo a jednotě pro dostavení chrámu sv. Vítta odevzdalo. — Jest nám děkovati již za to, že veledústojná kapitola po dlouholetém namahání úřední povolení vymohla, aby se z kostelního jméní 9252 zl. 18 kr. stř. na nutné opravy epéracích pilířů a oblouků vyzdvihnouti smělo, jsme však k větší ještě vděčnosti zavázáni tím, že veledústojná kapitola, odkázavši tuto částku peněz k neobmezenému upotřebení od jednoty a jejího stavitele, radostný důkaz důvěry podala, již

co nejvyšší duchovní sbor v zemi neméně jako c. k. náměstnictví k naší jednotě a jejím zástupeckým chová. Podobně usnadnila vele-dústojná kapitola a c. k. zámecké hejtmanství vystavení kamenické hutě a k tomu patří ohrada a jejího později možného rozšíření, any rychle potřebná nařízení a rozhodnutí daly. Prvnější urychlila i postavení lešení v nejbližší době potřebného a již nyní do dvou kaplí chrámových sahajícího. Konečně podporovala dotčená kapitola, Jego Eminenci pan kardinál kniže-arcibiskup a ostatní páni biskupové časti i v předešlém roce všecky kroky, jež ředitelstvo k zvýšení účastenství při shánění agentů jednoty a při roz-množování příjmů vyprodáváním kalendáře svého a sbírkami ko-stelními za vhodné uznalo.

Jest tedy povinností naší, roční zprávu začít vyjádřením vřelých díků, jež nejvyšším duchovním a c. k. zemským úřadům dlužní jsme, neb od jejich podpory závisí, dosáhne-li jednota svého účelu, a jejich ochotné pomahání v letech předešlých jest zároveň jistým rukojemstvím, že v dobách budoucích ke zdaru jednoty účinkovat budou. Ředitelstvo jednoty hledělo i v předešlém roce dosti obezrele příjmy co možná nejvíce rozmnožiti. Ono si aspoň myslí, že neopomenulo ničeho, co by přímě neb nepřímě k zvýšení počtu údův, a to údův z třídy skutečných již od počátku ustanovené, a taktéž údův třídy přispívajících, která ve valné schůzce dne 20. října 1860 odbývané nově utvo-reна a 5. března t. r. úředně stvrzena byla, napomáhalo.

Denni téměř zkušenost nás učí, že i nejvřelejší provolání ve veřejných listech obyčejně bez valného výsledku bývají. Nám se také podobného přesvědčení dostalo. Proto se usneslo ředitelstvo na tom, aby se všecky kláštery v Čechách, na Moravě a v Rakousích, všechni velkostatkáři a jiné značnější osoby a zámožní obyvatelé naší vlasti zvláštnimi, pro každou z nich třídu jinak sestavenými zvacími listy jednotlivě pozdravili a k přistoupení k jednotě pozvali; aby se biskupové moravští, rakouští, uherští a polští úředně o tom zpravili, že jednota naší stává, že již svou činnost započala a aby ji nějaký příspěvek poskytli. Dotčené osobní připisy, vyjimaje k biskupům uherským a pol-ským, jsou již rozeslány. Výsledek toho jest nyní již ten, že, ač po tu dobu na všecky připisy odpovědi zaslány býti nemohly, počet skutečných členů jednoty značně se rozmnožil.

Ne menší váhu kladlo ředitelstvo na rozmanožení členů v třídách lidí, kteří nejsou s to, aby ročně 10 zl. r. č. platili, kteří ale láskou k svatyni zemské planou, v jejichž srdečích zbožnost a skromnost stany své rozbily, a kteří dle postavení svého také něčím přispěti chtějí na oltář, jen když příležitosti k tomu mít budou. Pro ty zařízena nová třída členů přispívajících, mezi něž každý nádenník, každá služka vstoupiti může, an přispěvek týdení jen jeden krejcar obnáší.

Rozšíření této třídy údů po celé zemi mezi většinou venkovského lidu pojistilo by jednotě taklik ročních příjmů, že by již dostačily k dostavení chrámu. Také k účelu tomuto bylo dalších kroků třeba. Jest patrnó, že sbíráni členů s tímto malým příspěvkom jak v hlavním městě tak i na venkově a vybíráni těchto obětí jen tenkráte se uskutečnití dá, když nám horliví agenti nápomocni budou. V poslední zprávě jsme Vám oznámili, že ředitelstvo, když byli nejdůstojnější biskupové duchovenstvo svých diecézí k vydatnému podporování jednoty a přejmutí agentství ve zvláštních oběžních listech vybídli, prostřednictvím konsistoře veškerému farnímu duchovenstvu v Čechách pozvání zaslalo k přijmutí na sebe agentství, že ale výsledek kroku tohoto neznám byl.

Ředitelstvo seznalo později, že vyzvání toto bylo trochu všeobecné, a že tedy pozvání k jednotlivcům potřebna jsou. Členové ředitelstva slibili, že sami aneb od svých známých jmen mužů se doptati chtějí, od nichž by se s jistotou přejmuti agentství očekávat mohlo, když by se jim takové pozvání zaslalo.

Bыlo mnoho pozvání rozesláno, a nyní máme již šedesát odpovědí přisvědčujících. Příznivějších výsledků můžeme od zařízení tohoto pro budoucnost očekávat; neb na mnohé ze zaslanych listů nemohla žádná odpověď ještě dojít. V zasylání se ale ještě stále pokračuje, a rozšíření sítí našich jednatelství po celé zemi jest jen pomocí získaných již jednatelův možné. Podobně se niceho jinde nezanedbalo, co k povzbuzení účastenství pro naši jednotu vhodným se zdálo.

Nahližejíc, že toto účastenství nikdy ochladnouti nesmí, ano, že se mu k odstranění domněnky, jako by se nic nedělo, častým uveřejňováním všelikých podrobnosti nové potravy dostati musí, usneslo se ředitelstvo na tom, aby se důležitější usnešení v měsíčních jeho schůzích, jakož přihlášiví se členové a jednatelové jednotě přibylé dary a jiné podpory obecenstvu oznamovali.

Poněvadž by takové oznamování zaplacenými inseráty vydání za tisk značně rozmnožilo, ředitelstvo ale doufalo, že redakce listů očištěny budou, bezplatným příjemutím dotčených zpráv k doštavení chrámu sv. Vítta přispěti, požádalo ředitelství slavné redakce, aby jednotě ve směru tomto nápomoeni byly. Musíme, vřele děkuje, podotknouti, že se naši prosbě velmi laskavě všude vyhovělo.

Těmto krokům a povzbuzením, o nichž až posud mluveno bylo, a k nimž se i veleďuležitá okolnost přidružuje, že se skutečně stavěti započalo a že opravy značně pokročily, musíme to přičisti, že jest počet členů letos poměrně příznivější a že den ode dne se množí.

Ve své lonské zprávě od 29. července m. r. udali jsme, že skutečných členů naši jednoty jest 192, tedy skutečně, ač o málo méně, nežli jich rok před tím

bylo. Z těch ztratili jsme tříma vystoupením 5, celkem 21,

zbylo tedy starších skutečných členů 171.

Nově přistouplých skutečných údů jest 109,

k nimž ještě 1

přičisti se musí, jenž za příspěvky v látkách práva k tomu si vydobyl a mezi ně vřaděn byl. Tedy čítá nyní naše

jednota 281

skutečných členů, to jest o 89 vice, než při poslední valné schůzce.

Mezi těmi jsou již i 4 zakladatelové fondu, an ke třem starším (kardinálovi knížeti-arcibiskupovi, hraběti Janu Kolovratu-Krakovskému a kapitolnímu proboštu rytíři Václavičkovi) od té doby i Jeho Jasnosti kníže Ferdinand z Lobkovic se přidružil, zavázav se, dle stanov ročně 250 zl. r. č. přispívat.

Agentů se až po tu dobu skutečně přihlásilo 60 a jejich jména budou při tisku zprávy před údy skutečnými státi. Z těch 60 připadne 12 na Prahu, 1 na Vyšehrad, ostatní na venkov. Ač nám výsledek činnosti jejich, aspoň u většiny z nich, není znám, ví přece jednota naše, že přičiněním jejich již 120 členů přispívajících přibylo.

Nemine žádné měsíčné sezení ředitelstva, v němž by se nám nové přihlášení se údů skutečných aneb agentů neoznámilo. Na mnohé zvací listy, zvláště k přijmutí jednatelství, nemohlo

nám, jak jsme se již svrchu zmínili, potud odpověděno býti, a mnoho takových vyzvání se stále ještě rozesýlá. Myslme tedy, že teprv později výsledek této částky naší činnosti se ukáže a že valné přistupování údů přispívajících očekávat můžeme; neb mají-li jednatelové spůsobem nejpřiměřenějším, t. j. oživujícím slovem pro rozšíření jednoty vydatně působiti, jest jim delšího času potřebí. Opatrně a horlivě se přičiníme, aby sif našich jednatelů pozvolna po všech střídách našeho hlavního města a přes všecka místa drahé vlasti se rozprostřela; nedá se však upřít, že k dosažení účelu tohoto ještě delšího času a horlivého přičinění se sil nám pomáhajících zapotřebí bude.

Patrné, ač i trochu skromné začátky sbíráni členů přispívajících od agentů jsou dosi potěšitelné, uvážime-li, že od posledního valného shromáždění ještě ani rok neuplynul. Musím též připomenouti, že se ředitelstvo ustanovilo na tom, aby se pro uvarování možných neshod mezi zprávou roční a ročními výkazy účtu budoucí rok účetní měsícem dubnem končil, tedy krátce před valným shromážděním jednoty, která se dle stanov uprostřed měsice května odbyvati má. Mimo to bylo třeba, poněvadž se obor prací šíří, o sily za plat se postarat. Se započetím stavby započaly se i výplaty za stavivo a práce, honorování staviteli našeho, vyplácení parléře, za nějž stavitel odpovědným jest. Od započetí stavby bylo zapotřebí účetníka, který by, jsa pod dohlídkou člena ředitelstva, pana architekta Brusta, příjmy a vydání peněz a staviva v kamenické huti kontroloval. Podobně ukázalo se nutnou potřebou, přjmouti do služby za plat zapisovatele a sluhu, jenž by četné zásylky na patřičná místa dával.

Parléř Wolfgsgruber, který k odporučení pana Krannera přijat byl, jest k úloze své výborně uspůsoben, a musíme všechně připomenouti, že rádné a s tak malými výlohami odbyté vyměření a vyvedení oprav nevíce jeho vlastní horlivosti, zvláštni zručnosti a jeho neobyčejné svědomitosti přičisti se musí, an nás pan stavitel jen zřídka přitomen býti mohl. Za účetníka byl přijat c. k. silniční dozorce pan Schwarz, jemuž se za to měsíční remuneraci 20 zl. r. č. dostává.

Aby se vzdor značnému rozmnožení záležitosti jednoty rádně a pravidelně vše vyřizovalo, jest třeba, aby se mimo ustanovení placeného zápisníka a roznášeče, což se již začátkem tohoto roku

stalo, i počet členů ředitelstva zvětšil, a za to jsme Vás dle §. 14 stanov dnes požádati uzavřeli.

Rozmnožením členů našich a i jiných příspěvků, mezi nimiž zvýšený příjem z kostelních sbírek, zařízených v den svatých patronů zemských, sv. Václava a Jana, i v diecézi Budějovické a Kralohradecké připomenutu sluší, přispělo nemálo, jak již svrchu řečeno bylo, k rozmnožení jméni jednoty. Ředitelstvo mnilo (arcis bylo až po tu dobu jeho namahání marné) v prodávání od jednoty vydaného kalendáře nové zřídlo našich příjmů nalézti. Musíme se však zmínit, že při tom o jednotu dva přiznivei zásluh si vydobyli. Jsou to páni kněhkupec André a kněhtiskař a kněhkupec Stýblo, z nichž první, jemuž i za přenechání výtisků Ambrožova popsání chrámu sv. Václava, ač částka z nich již prodána byla, k dílkům zavázání jsme, dovolil, aby se jeho rytin, představujících dva rozličné pohledy na hlavní chrám Pražský v prvních dvou ročnicích kalendáře užilo co listů průčelních; pan Stýblo ale výlohy za tisk, rozeslání kalendáře a jiná s tím spojená vydání laskavě zapravil a teprv později od jednoty si vynahraditi dal. Musíme ještě podotknouti, že nejdůstojnější konzistoře laskavě o to se staraly, aby zbyté výtisky prvního ročníku se odbyla, vyzývajice k tomu ve zvláštních oběžních listech velebné duchovenstvo.

Nemůžeme ještě udati, v jakém množství kalendář prodán byl, obáváme se ale, že budeme miti spíše škodu než užitek. V posledním pádu jest ředitelstvo povinno důkladně rozvážiti, jestli a s jakými změnami se u vydávání kalendáře pokračovati má. Kdyby však prodávání kalendáře i velmi dobře se dařilo, bude zisk z toho vždy jen za příjem mimotní považován, a aby jednota svého účelu dosáhla, k tomu musí dospěti přede vším rozmnožováním údů, sbírkami kostelními a jinými dary a obětmi. Ze tyto pravidelné prameny příjmů poměrně více poskytuji, dokazuje nám obšírný výtah z účtu, který se zároveň s touto roční zprávou vytisknuti dá, z něhož si však nyní v krátkosti tato udání sdělitи dovoluji.

Přehled jmění

Jednoty k dostavení hlavního chrámu sv. Václava na hradě Pražském na konci dubna 1862.

	Jednotlivě		Dohromady	
	zл.	kr.	zл.	kr.
	v rakouském čísle			
Stav jmění 30. června 1861	—	—	23759	19
Příjmy.				
1. Příspěvky k jistině:				
a) od zakladatele fondu J. Excell. rytíře Václavická, probošta kapitoly u sv. Václava, druhý splatek	1000	—		
b) Příspěvky složené jednou na vždycky, udělujející právo na činné údostí Jednoty:	3000	—		
Od Jeho Veličenstva císaře Ferdinanda	1000	—		
Od Jejího Veličenství císařové Marie Karoliny Piy	200	—		
Od Jeho Excellenti pana biskupa Kralohradeckého Hanla druhý splatek	200	—		
Od veledůstojného pana světiceho biskupa Krejčího	200	—		
Od veledůstojného pana biskupa Budějovického Jirsíka druhý splatek	200	—		
Od V. R. (probošta Ruffera)	222	—		
Od c. k. Teresianského ústavu pro šlechtičny co doplněk	105	—		
Od Jeho Jasnosti pana knížete Jana z Lichtensteina	200	—		
Od Jeho Jasnosti pana knížete Maxe Egona z Fürstenberku	200	—		
Od svobodného pána Šimona Siny	200	—		
Od pana Karla Svobody, kameníka, částka příspěvku	100	—		
			6627	—
			3933	25
2. Příspěvky od údův	—	—	150	51
3. V schránce postavené ve chrámu sv. Václava našlo se	—	—		
(V tom jest již obsaženo 5 zl. r. č., které se za granátový prsten a částky granátového šperku na krk tam vložené utržily.)				
4. Výnos sbírek v kostelích zařízených, a to:				
z Pražské arcidiecése	1788	34 1/2		
z Budějovické diecése	2029	85		
z Kralohradecké diecése	1403	63 1/2		
(Z Litoměřické diecése se posud ničeho nezaslalo.)			5221	83
5. Jiné dary a sbírky	—	—	280	27 1/2
6. Úroky	—	—	1225	30
Součet příjmů	—	—	41197	35 1/2

Vydání.

1. Správa Jednoty, kancelář, plat aktuarův, sluhy jednoty atd.
2. Za tisk, inseráty, knihaři, částečné vydání za diplomy atd.
3. Vydání na starbu, a sice: staviteli jednoty, diety a mährady za cesty za vystavění kamenické hutě dle 31denních účtů za vykonané obnovovací práce i s platem parlérů a účty vedoucího za náčiní a přístroje
4. Rozličná vydání

Součet vydání	—	—	10330	60
Odtáhne-li se od příjmu pr.	41.197	zл. 35 1/2 kr.		
vydání pr.	10.330	" 60 "		

jevi se koncem dubna 1862 jmění

K tomu přišla ještě od 1. května až do dneška (20. května 1862) z metropolitanské kostelní pokladnice co první částka k vyplacení úředně povolených 9252 zl. 18 kr. stř. na odrážku	3000	zл.	kr.
Od paní Anny Reichenbachové příspěvek jednou na vždy	200	"	"
Od Jeho Jasnosti pana knížete Richarda Metternicha též tak	200	"	"
Od slečny Louisy Haykerrové darem	50	"	"
Od pěti agentů zasláno (a sice: od p. P. Fr. Vatera v Kamenné Šenavě, od p. Hrubého v Rokytnici, od p. Fr. Wagnera v Karlových Varech, od p. Sorgenfreie v Nechanicích, od p. okresního představeného Seidla ve Slaném.)	156	"	"
Od agenta pana Bedřicha hraběte z Schönbornu	101	"	"
Zasláne roční příspěvky	105	"	"
Čini dohromady	3812	zл. 81	kr.
Tak máme dnes veškerého jmění	34.679	zл. 57 1/2	kr.

Musím podotknouti, že by jeden druh příjmů, totiž úroky z uložených jistin, nebyl se stal tak značným, kdyby se velectvěný kasír naší jednoty, pan Edvard Pleschner šlechtic z Eichstettu, tak činně a obětavně o to byl nezasadil; neb jemu za to díky povinni jsme, že ze všech příjmů a příspěvků ode dne složení jejich jednota 6 ze sta úroků dostává.

Z přehledu účtů, který nyní přednešen byl, viděti lze, že jsme se neklamali, vyřknuvše v poslední roční zprávě očekávání, že roční příjem ze schránky pro dary v chrámě sv. Vítta vyšavené aspoň zas takový bude, že výnos sbírek kostelních tenkráte jen v Pražské arcidiecézi zavedených, když se i v ostatních diecézích podobné sbírky zařídí, nutně se zvýší, a že naši členové více a více se množiti budou.

Mimo to viděti z dotčeného přehledu účtů, že vzdor dosíti značným, větším dílem na opravě a předběžné práce konaným vydáním jmění naší jednoty od poslední valné schůze do konce dubna b. r. z 23.759 zl. 19 kr. na 30.800 zl. 75 $\frac{1}{2}$ kr. a v tomto okamžení již na 34.679 zl. 57 $\frac{1}{2}$ kr. zrostlo, a že si nyní, ač vydání více než 10.000 zl. obnášelo, lépe stojíme než tenkráte, a že se tedy naše předpovídání, jakmile se prvním kamenem hne, poroste účastnění se v naší jednotě, skutečně vyplnilo.

V poslední zprávě roční jsme Vám, velectví pánové, sdělili, že jest kamenická huf téměř hotova a že jednota svou činnost započne uvnitř chrámu, aby se pochromy substrukci vysokého kúru a opěracích pilířů, poněvadž více a více nebezpečenstvím hrozí, odstranily. A skutečně začalo se s dotčenými pracemi dne 20. září m. r., jakmile si byl náš stavitec dodávání potřebného staviva již dříve pojistil.

Práce tyto musely se konati takřka před očima Jeho Veličenství císaře Ferdinanda, který, ode všech milován, k blahu všech potřebných a dobru zde stávajících spolků na hradě Pražském sídli, a zbožnou mysl a živé účastenství u všech kostelních stavbách jevi. To přimělo ředitelstvo, aby po navrácení se Jeho Veličenstva z venkova o zvláštní audienci poprosilo, a byvši připuštěno, o směru a účelu jednoty nejponíženěji zprávu dalo, a Jeho Veličenstvo a nejmilostivější choti Jeho o podporu poprosilo. Jeho Veličenstvo, vyslyševši prosbu tuto, ráčil, jak již svrchu

uvezeno, nejmilostivěji 3000 zl. a Její Veličenstvo císařová 1000 zl. přispěti. Tím se nám dostalo i velké cti, že Její Veličenstva císaře Ferdinanda a císařovnu Annu Karolinu Piu v čele našich skutečných údů mítí budeme.

Zdálo se nám i vhodno být, před početím své činnosti c. k. ústřední komisi k proskounání a zachování památek stavitelských úředně zpraviti, že naše jednota do života vstoupila, ji o možnou podporu požádati a zároveň se vysloviti, že ochotni jsme, když se o navržení a vyvedení nákresu jednatí bude, af si to je při opravách uvnitř aneb zevně aneb později při pokračování a dokončení stavění chrámu, tyto před definitivním o nich se usnesení předložiti, slavnou komisi o její náhledy a radu požádati, vyjímaje pády, při nichž se dle konstruktivních požadavků aneb dle původních zbylých nárysů nutně řídit musíme.

K takovému kroku cítila se býti jednota zavázána předně z ohledu k Jeho Veličenstvu našemu nejmilostivějšímu pánu a králi, který dotčenou komisi, staraje se obezrele a otcovsky o historické památky stavitelské, zanedbané po tak dlouhý čas, v celé říši, a tedy i v jednotlivých ji tvořících královstvích a zemích nejvyšším úřadem v oboru tomto jmenovati ráčil, a za druhé, poněvadž nám a našemu staviteli panu Josefovi Krannerovi to velmi milé jest, když o projektech od něho vypracovaných z více stran se jedná, když z více stran se objasňují, a to tím více, když se to se strany tak kompetentní děje, jako jest c. k. ústřední komise; neb ona čítá dle svých stanov nejvýbornější znalce ve svém středu, aneb jsou tači v každé době ve spojení s ní. K jinému oznámení a započetí naší činnosti přiměl nás jistý pozůstatek po panu kanovníkovi Pešinovi, který se panu kanovníkovi Pruchovi, od něho ale do našeho archivu dostal. Jest to ve zvláštním skvostném pouzdře uschovaný vlastnoruční dopis Jeho c. k. Výsosti někdejšího zemského správce v Čechách, arciknězete Štěpána, v němž kanovníkovi Pešinovi co vlastnímu původci a zakladateli jednoty o prvním k zaražení jednoty daném povolení od Jeho Veličenstva císaře Ferdinanda ddo. 27. srpna 1844 milostivě zprávu dátí ráčil. Toto osvědčení zvláštního účastenství od nadepsaného pana arciknězete, který jistě u Vás všechno pro své dřívější blahodárné působení v Čechách v dobré paměti jest, bylo přičinou, že ředitelstvo Jeho císaře Výsost o sestoupení

se a započetí činnosti jednoty zpravila. Jeho císl. Výsost ráčil s obyčejnou vlivností v dalším naskrz vlastnoručním psaní milostivě odpověděti, a účastenství nejen pro naši drahou vlast, ale i pro naši jednotu vysloviti a v podniknutí tomto zúčastnit se přislibiti, jak mile závazků prost bude, jež dříve již na se vzal při podobném jiném podniknutí.

V minulém podzimku, v zimě a během letošního jara pokročily opravovací práce na našem hlavním chrámu v té míře, že již opěrání pilíře a náplňové zdi čtvera kaplí okolo vysokého kůru jsou dokonale v základech podchyceny a nově podezděny, špatné kameny pak v soklích, ve zděch a v pilších jsou již taktéž jinými zdravými kameny až pod okna větším dílem nahrazeny; kamenické práce na kružby v oknech, na štítky, fiály jehlance, okopni zvířata atd., ježto se musejí na tyto čtyry kaple místo starých, potlučených, zvětralých a rozstouplých částí dát, jsou taktéž již hotovy a k zasazení a zapuštění na patřičná místa připraveny, tak že, pakli náklad k tomu potřebný povolen bude, tyto výše řečené čtyry kaple během nynějšího stavebního roku dokonale obnoveny budou, což tím spíše státi se může, an potřebné k tomu lešení právě již také postaveno jest. Že by bylo ředitelstvo nedbalé, že se na chrámu ještě nic nedělá, takové předhůzky se nám již nečinily a také činiti se nemohly. Naproti tomu donešeno jest nám o jiných dvou předhůzkách, patrně od nepovolané strany vycházejících, a sice o způsobu naši činnosti při samých pracích na hlavním chrámu.

Myslíme, že jest nutno, tyto předhůzky několika slovy rozebrati, jelikož zajisté celé jednotě na tom záleží, aby se bludné posuzování zamezovalo a aby se jasně vyložilo, že způsob, kterak si při pracích na hlavním chrámu počináme, kterak jej nás stavitele s úplným schválením ředitelstva zavedl, jest jediný nejrozumnější a v každém ohledu nejpřihodnější.

Vytýkalo se za jedno, že se jednota obmezuje pouze na obnovu stávajícího stavení, potom zase, že tu obnovu nepodniká v obsáhlější míře, nýbrž že se spojuje vylamováním a nahražováním jednotlivých kamenů, a že nově zasazené kameny, lišce se barvitosti svou od ostatní stavby, dojem celku ruší, a tak že se jednota pouhou slátaninou spokojuje.

Každému znateli jest však povědomo, že další provedení staré, po staletí zastavené stavby vždy musí počítí zabezpečením a obnovením díla již hotového. Byli bychom zajisté nejspravedlivější předhůzky zasloužili, kdybychom byli hned s dostavováním počali, a stávající, již hotový díl chrámu další zkáze odevzdali, aby se konečně rozpadl. Že byla potřeba nevyhnutelná, aby se napřed s opravováním stávajícího dílu započalo, v plné míře se teprv nyní ukázalo, když lešení postaveno jest; tu se může každý nezasvěcenec očitě a jasně přesvědčiti, jaké nebezpečenství hrozí vysokému kůru a kaplím v ochozu okolo něho. Však když nedávno dva cizí, jak se zdá francouzští, stavitele naši kamenickou huf za chrámem navštívili, a smělou konstrukcí kůru a hlavní lodi, opěracích pilířů a oblouků úžasem naplněni byli, nieméně k našemu parléřovi veliké podivení své na jevo dali, že jednota a její stavitel té odvahy mají, na takovou zříceninu ruky přiložiti! — A zajisté, vystoupíme-li na lešení a spatříme-li, jak všechny kružby a všechno žlabkováno obložení oken onech čtyř kaplí, které přece z venku na pohled ještě snesitelně zachovány se býti zdají, jak to všecko jest zvětralé, rozstouplé, že to někde i pouhým přitlačením ruky povoluje, jak jednotlivě části klenbových žeber o několik palců se ssadily, tak že vši pružnosti pozbyly, jak v Štenberské kapli, kdež se zdi od klenby odtrhly, tak že šterbinou mezi nimi prohlídati se může, a klenbové náplně mezi žebrami jen svou vzájemnou oporou a známou výtečnosti Pražského vápna dohromady se drží: tuž musíme vyznati, že bude asi málo staveb toho způsobu, kterým by podobné veliké nebezpečí hrozilo; tuž musíme teprv v plné míře ceniti zásluhu nebožtíka kanovníka Pešiny, kterýž zajisté nejinak nezachranitelem našeho hlavního chrámu nazván býti musí; tuž nás to nutí, protivníky naši jednoty, kteří bohužel ještě jsou, ač by tomu sotva kdo věřil, viniti z nejhrubšího vandalismu, pokud je neznalost skutečného stavu včet' trochu neoumluví.

Nuže, my chceme dokázati, že skutečně odvahy máme k opravě chrámu i nyní, když v mnohem ohledu zříceninám se podobá, přistoupiti, a že, počinajice s částeckami nejnebezpečnějšími, přistoupíme k obnově méně sešlých a konečně k dostavení samému, a že, zachovavše chrám od úplného sesutí a sprostivše jej nynějšího smutného stavu i uvnitř

i zevnitř, s to jsme, aby jsme ho obnovili. Jestli se nám toto povede, nebude jistě nikdo pochybovat, že schopni jsme, chrám sv. Vítá dostavěti a tak organický celek utvořiti. Jen když s pracemi opravnými započneme, bude nám možno dělníky v kamenické hutí si tak vyučiťi, aby jakémusi samostatnému tvoření, jakého u starých mistrů nacházime, dospěli; jen tak bude možno, stavitelovu myšlenku a důslednosti jejich četných pozdějších změn a jednotlivých částí chrámových v rozdílných dobách povstalých se vpraviti, a pak svým časem časti, které se teprv dokonati mají, v harmonické a organické spojení s dílem starším přivéstí.

Právě tak nepodstatné jest druhé dotčené obviňování, které neméně svědčí o neznámosti nejpřednějších zásad při každém obnovování platicích. Přede vším jest nám podotknouti, že jen menší částka toho, co se již vykonalo, viditelná jest; neb co se stalo k pojistění základů a k podporování zdi dotčených čtyř kaplí, toho není více viděti, ano, vše to i se stavivem novým k tomu upotřebeným opět llinou zakryti se muselo. Prvni — arcí při mnohých obnovách buď ze soběctví buď z bezohlednosti zanedbaná — povinnost architekta s obnovou tou se zanájejicího jest, aby nedělal více nového, než čeho nutně zapotřebí jest. Kdekoliv se dobrě zachovaný kámen nálezne, má a musí se ho šetřiti; neb není to téčelem restaurace, aby obnovené stavení jako nové vypadalo. Mimo to bylo by to, ohližme-li se na vydání a pokladnici jednoty, a že povinnosti jest, pevnost chrámové stavby co možná nejvíce zachovati, téměř neomluvitelné počinání, kdyby se staré kameny vyměňovaly aneb otesáním seslabovaly, když svému určení úplně vyhoví aneb snad i skrz celou zed' jdou, a tak k její pevnosti napomahajíce, ani bez nebezpečenství vytaženy a vyměněny býti nemohou. Při obnovách, které i pro uvarování zbytečných výloh i aby se zásadám každého obnovení vyhovělo, na to, co skutečně nutno bylo, se obmezuji a obmezeny zůstati museji, brzy se ztrácí barva nového staviva, a vlivem povětrnosti v několika letech vyrovnaná se v tomto ohledu kamenům starým.

Jest litovati, že se obnovením páté kaple letošního roku začeti nemůže. Podle rozhodného vyjádření našeho pana stavitele jest tato kaple velmi chatrná, snad z příčiny ustupování základu, tak že lépe anebo snad nutno bude, ji zeela rozebrati a na

Kaple sv. Zdeňka

novu postaviti. A skutečně, když tak smutný a povážlivý byl stav dotčených čtyř kaplí, které se ještě dosti pevné, aspoň zevnitř, býti zdáli, jakž by kdo ještě pochyboval, že tato pátá kaple skutečně se musí rozebrati; neb nejnezkušenější oko pozná na první pohled, že se zde značně vybojují a v nich jsou rozpukliny ne snad na palec, ale na střevíce široké. Ředitelstvo se ku kroku tomuto pro velké výlohy, jen když to největší potřeba kázati bude, odhodlá, a chee dříve tento výrok svého stavitele, až opět do Prahy přijde, od svého uměleckého odboru, který ve svém středu tři architekty čítá, a ještě, od jiných k tomu pozvaných stavitelů dátí proskoumati a posouditi, a pak teprv o zařízeních za potřebné uznaných Jeho Eminenci kardinálu knížeti-arcibiskupovi a nejdůstojnější kapitole zprávu podati, a je za povolení k vyvedení toho, čeho třeba bude, poprositi.

Jelikož jen malá část kameníků v hutí stavitelské zanepráždených vyměňováním částeck chatrných za nové kameny zabývati se bude, zamýšlí pan Kranner ostatní kameníky v letošním letě zaměstnávati připravováním nových potřebných kamenických práci, aby na vzdor tomu, že chrám sv. Vítá neobyčejně sešly jest a obnovy ornamentiky velmi četně se díti museji, všecky kamenické práce, jichž k vyměnění za sešlé částky na straně jižní až ku kapli sv. Václava až do výšky nižších postranních lodí, jakož k novému vystavení dotčené páté kaple (bude-li to nutně muset být) třeba bude, do dubna budoucího roku od kameníků nyní zaměstnaných tak připraveny byly, aby vyměňování těch chatrných kamenů, bourání a stavění dotčené kaple v dubnu se začíti a v tom roce ještě dokončiti mohlo.

Ukázalo se, že začeti a pokračování naší stavitelské činnosti bylo ještě k něčemu jinému dobré, než pouze k získání nových členů jednoty; neb zavdalo příležitostí k darům v látkách a k jiným obětěm jednotlivečův. Již při stavení kamenické hutě nabídli se továrník zboží zámečnického, pan Gabriel Janoušek, že mimo svůj roční příspěvek co člen jednoty k vystavení dotčené hutě potřebnou zámečnickou práci zdarma poskytně. Poněvadž však toto nabídnutí pozdě učiněno bylo, a pro kamenickou huf takovéto práce již opatřeny byly, zapravil pan Janoušek sám částku peněz za zámečnickou práci v hotovosti, osvědčiv tím svou neobyčejnou obětavost a obnovil přitom ještě svůj návrh pro časy budoucí. Podobně nepřijal později dvorní truhlář pan Bedřich

Hoecker vyplacen za truhlářské práce v dotčené hutí, a přislíbil i nad to pro budoucí časy tutéž pomoc a podporu. Proto se usneslo ředitelstvo na tom, dle §. 5 stanov pana Hoeckera mezi skutečné údy vřaditi.

Následkem započetí stavby chrámu sv. Vítá učiněna jsou mu dvě radostná a znamenitá věnování. Již před několika měsíci překvapil nás člen výboru pan kanovník Prucha zprávou, že jakýsi dobrodinec, který jmenován býti nechce, v kapli sv. Ludmily zhotoviti dá malované okno, a že jemu k účelu tomu značnou částku peněz do rukou složil a ji na 1000 zl. zvýšiti hodlá, provedení toho ale jednotě a jejímu staviteli ponechává. Pan stavitel Kranner dá sám potřebné nákresy okras, a jestli, což s jistotou očekáváme, výlohy za jakési figuralní ozdobení dotčenou, k tomu určenou částku peněz nepřevýší, poprosili bychom našeho světoznámého krajana rytíře Führicha, aby k tomu potřebných nákresů vyhotovil, an k takové iluze nad jiné schopen jest.

Nedlouho na to mi Jeho Excellencí hrabě Jindřich Clam-Martinic osobně své přání sdělil, že by při příležitosti obnovení chrámu sv. Vítá pro kapli Martinickou rád něco učinil, žádaje mne při tom o vhodné návrhy. I odporučil jsem mu k účelu tomu, jak se samo sebou rozumí, našeho stavitele. Ač podobná věnování zbožných soukromníků našimi započatými pracemi povzbuzená každého velmi potěší, působí nám to dvakrát větší radost, že oba dotčení pány, chtice svůj úmysl uskutečnit, s naší jednotou ve spojení věší. Při každém stavitelském podniknutí, zvláště ale při každém obnovení staré stavby, jest první podminkou, svorné, jednotné řízení dila, má-li se něco dokonaleho, v každém ohledu souhlasného vyvésti. Dle náhledu našeho a dobrých znaleč musíme si tedy velmi přáti, aby se v našem hlavním chrámu od nynější doby bez našeho stavitele žádná nová značnější změna neděla; aby se bez vyjádření stavitelova ani žádná nová věnování nepřijímala, by snad provedena nebyla na urážku slohu chrámovému, a celek rušila. Doufejme, že příklad dotčených dvou dobrodinců i jiní následovati budou, kteří si jednotu za prostředníka svých velkomyslných účelů zvolí, aneb aspoň bez její nebo jejího stavitele rady a dorozumění ničeho neučinní.

Zde se musíme ještě o jiném věnování zmíntit, které ač se ne tak chrámu jako spíše jednoty naší a všech jejích údů a

dobrodinců týče, přeče velevýznamné a díků hodně jest. Přesvědčen jsa, že založení zvláštní fundace na mše a modlitby za všechny živé a zemřelé dobrodince jednoty její účel podstatně podporovati bude, a že se tím zvláště rozmnoží počet přispívajících členův a oběti věřících při sbírkách na chrám, nabídl se veledústojný kustos chrámu, pan kanovník Dittrich, dopisem od 10. listopadu m. r. k založení takové fundace, přiloživ hned k tomu potřebnou obligaci s vyjádřením, že hotov jest, zapraviti všecka vydání za nadací listinu. Veledústojný pan kanovník způsobem velmi šetrným nám dal možnost, že se za zásluhy členův a dobrodinců jednoty zbožným způsobem odměnit můžeme. Není třeba podotknouti, že jsme, vřelé díky vzdávajice, neprodléně patřičné kroky učinili, aby se účel velectveného dobrodince vyplnil. Abychom ale účelu tomuto všeestranně vyhověli a zároveň z pohnutky k nadaci (zvýšení účastenství v jednotě) co možná nejvíce koristili, uznali jsme za dobré, na diplomech o ní se zmíniti. Ředitelstvo si i v bndoucích časech všemožně na tom záležeti dá, aby se podobná věnování, členům jednoty a jejím dobrodincům duchovní dobrodini poskytujići, množila, jen když se to bez vydání peněz k jinému účelu určených státi může. Při skutečném započetí a rázném pokračování v stavitelské činnosti jednoty nabylo ředitelstvo přesvědčení, že jest zapotřebí, aby se hmotné potřebě a zájmům jednoty ještě jinak než příspěvky členů a sbírkami vyhovělo, že se ještě jiné roční pravidelně a stálé příspěvky zaopatřiti musejí. Kdežto mnohá jiná podobná podniknutí zrovna tím začala, že k příspěvkům z jméni veřejného a obecného své útočiště vzala, vystříhalo jsme se my toho zůmyslně. Vždy dovedli to obyvatelé naši drahé vlasti zařiditi, aby, sestoupivše se, potřebám dobročinnosti, vědy a umění vyhověli, a není to poslední stránka slávy našeho krásného hlavního města, že témeř všecky jeho dobročinné ústavy, pro umění a vědy založeny byly spolky soukromými a buď úplně a nebo častečně soukromými příspěvky se vydržuji. Dle zásady této jednalo se též, když se zakládala jednota pro vystavení chrámu sv. Vítá. Bylo žádoueno dokázati, že jednota, sesedší se dobrovolně, na pevných základech spočívá, a skutečně svou úlohu započti chce, a že ji samostatně bez pomoci a podpory z veřejných fondů dříve neb později vykonati s to jest. To jest, dle domnění našeho, dokázáno. Až po tu dobu byli jsme jen na

příspěvky našich členů, výnos sbírek a dobrovolné dary jednotlivců poukázání a obmezení. Není však vůle naše, příspěvky veřejných sborů a autorit, jimž na tom záleží, abysme své úloze zadost učinili, pohrdati! Myslme, že se již přiblížila doba, abychom se o takové příspěvky ucházeli, aniž by se nám předhazovat smělo, že bychom o obětavosti svého národu pochybovali, anebo že jsme jednotu pro dostavení chrámu sv. Vítta jen proto založili, abychom pod touto záminkou činiti mohli nároky na jmění veřejné. Ač Pražský hlavní chrám každému tuzemci drahým jest, záleží na jeho zachování, slušném obnovení a dokončení neméně městu Praze a neméně celé zemi české, které k přispívání nejen povolány ale i povinny jsou. Ano, může se říci, že jednota pro dostavení chrámu sv. Vítta ve jmennu a místu královského hlavního města Prahy, ve jmennu a místu celého království jedná, a že si svým odvážným počináním a zachráněním hlavního chrámu spravedlivých nároků k dílkám a podpoře od města a celé země zasloužila.

Proto se usneslo ředitelstvo jednoty na tom, že obecní výbor královského města Prahy a zastupitelstvo zemské v Čechách o poskytnutí roční podpory z jmění městského a zemského bezprostředně a přímě požádá. Žádost ku sboru obecních starších jest již delší čas zadaná, žádost k zastupitelstvu zemskému se v nejbliže příštích dnech vysokému zemskému výboru odevzdá zároveň s prosbou, aby ji odporučil, poněvadž mu bez toho, jak známo, podobný návrh, učiněný na posledním zemském sněmu od nejdůstojnějšího biskupa Budějovického, k podání zprávy odevzdán byl.

Mimo to zdálo se býti ředitelstvu povinnosti, Jeho Veličenstvo, našeho nejmilostivějšího panujícího císaře a krále o založení naši jednoty a o započetí její činnosti zpraviti, zároveň ale nejponezeněji o nejmilostivější podporu požádati. Chtěli jsme krok tento odročiti až k okamžiku, kde by se Jeho Veličenstvo dle starého řádu a práv zemských, jak poslednímu zemskému sněmu přislíbeno bylo, v našem hlavním chrámě na krále českého korunovati dátí ráčil, až by Jeho vzněšená hlava v našem hlavním chrámě církevní posvěcení svatým pomazáním dostala. Co se zatím korunovace nade všecko očekávání zdržuje, dosáhlo ředitelstvo z vyjednávání s nejdůstojnější kapitolou úplné jistoty, že Pražský hlavní chrám

stojí pod bezprostředním patronátem Jeho Veličenstva každého krále českého, že tedy Jeho Veličenstvo, nás nejmilostivější císař a král patronem tohoto chrámu jest.

Při takových poměrech nemohlo se déle odkládati s nejponezenějším oznámením v naší jednotě o započetí její činnosti a prosbou za nejmilostivější patronátní příspěvek, aniž bychom se provinili proti ohledu, jehož se v podobné záležitosti i k tomu nejnepatrnejšímu patronu kostela šetřiti sluší. Předpokládajice, že valné shromáždění jednohlasně to schválí, sepsali jsme k účelu tomu ve jmennu jednoty potřebnou prosbu k Jeho Veličenstvu, a každému z Vás to bude potěšitelným zadostučiněním, když se dozví, že Jeho Eminencie pan kardinál kníže-arcibiskup milostivě k tomu dal se pohnouti, že tuto prosbu již v těchto dnech Jeho Veličenstvu osobně odevzdá a vřele odporučí.

Doufáme pevně, že všecky tři žádosti příznivě vyřízeny budou. Zastupitelstvo Prahy neučini zajistě poměrně méně pro chrám sv. Vítta, než čini zastupitelstvo Vídeňské pro kostel sv. Štěpána, k jehož obnovení již po mnoho let značný roční příspěvek dává, a zemský sněm sotva odpře příspěvek z jmění zemského k obnovení a dostavení chrámu, jehož osudy s osudy země tak úzce spojeny jsou, v němž králové češti korunováni bývali a hrobky svatých zemských patronů a tolika velkých panovníků se nacházejí.

Náš chrám byl od předka Jeho Veličenstva panujícího císaře a krále, od Karla IV., založen, a mnohý jiný z předkův Jeho Veličenstva vypomohl mu bohatým obdarováním a v skutku královskou střdrostí, když válkou, ohněm aneb jinak stavba jeho utrpěla. Můžeme se tedy jistě raditi, že Jeho Veličenstvo nás panuje císař a krále, který k obnovení chrámův a kostelův v naší říši, ano i v jiných německých zemích velmi značné příspěvky povolil, nás pod vlastním patronátem Jeho Veličenstva stojící chrám a naše snahy k zachování, obnovení a dokončení jeho jistě pod svou Nejvyšší ochranu vzít ráči. Opřaje se o dosažené výsledky, jsme toho méně, že pro budoucnost na všecky strany utěšenější výhledky se otvírají; a to jest nám dosti, abychom odvahy své nepozbyli!

Se svěží myslí jsme se po posledním valném shromáždění, majíce jmění svého 23.000 zl., do obnovování dali, a vzdor již učinenému vydání stojíme si nyní lépe, co se jmění týče, než tenkráte.

Zajistě nám přisvědčíte, pánové, když s toutéž odvahou pokračovati budeme, když i nyní, majice jmění svého zrovna 30.000 zl. a údův 401, kteří nám roční příjem 3410 zl. zaručují, přihlížejice k příjmům se všech stran se množicím a k nadějným vyhlídkám v budoucnost, ochoťni budeme, povoliti na vydání 25—30.000 zl., aby se našim stavitelem navržený program na rok 1862/63 provést mohl. Nechceme a nesmíme přijmý na kapitál ukládati. Zvláště v prvních letech jest čilý pokrok a život nutnou povinnosti, a jak jsme již dokázali, první podminkou většího účastenství a rozmnožení jmění jednoty.

Zajistě přispěje dojem povstały z toho, co se již stalo, dojem přitesaných a k zasazení na patřičná místa připravených krásných práci kamenických, dojem mohutného okolo chrámu se pnoucího lešení — dojem, o němž vracující se poutníci svatojanští doma po celých Čechách a Moravě vypravovati budou, zajistě nemálo přispěje k účastnění se při naší jednotě a k rozmnožení jejich příjmů. Museli bychom se valně mylit, kdybychom na konci budoucího roku nebyli hohatší a silnější než dnes. Přejeme si, aby i tenkráte naděje naše zklamány nebyly. Obezřlosti a horlivosti se Vašemu ředitelstvu nikdy nedostávati bude!

Příloha 3.

Přednešení úda ředitelstva jednoty, pana profesora Zapá.

Vyoce vážené shromáždění!

Maje od ředitelstva jednoty sobě uloženo, abych se po našem veleváženém panu předsedovi slova ujal, a našim domácím, národním jazykem k Vám, pánové, o dosavadních pokrocích našeho vznešeného dila promluvil, vězim poněkud v rozpacích, an sotva co ještě mohu dodati k důkladné a velevýmluvné zprávě, kterou každý přítomný právě z úst našeho veleváženého pana předsedy vyslechl. Abych marně nezkoušel trpělivosti vyoce váženého shromáždění a času nemařil, obmezim se na to, abych jen k ně-

kterým stránkám našeho podniknutí poukázal a stupeň naznačil, ku kterému již naše snaha dospěla. Pominu všecko, co se strany ředitelstva bylo již podniknuto, aby se vždy větší a větší účastenství ve snahách našich budilo a šířilo ve všech kruzích a ve všech vrstvách národu; neminím opakovati, jakých cest ředitelstvo vyhledávalo, aby se našly nové a výdatné prameny, z kterých by nám podpora v díle našem plynula, neboť to všecko již pan předseda jasně a důkladně přede mnou pověděl.

Nejdůležitější moment, kterýž právě v tomto letošním valném shromáždění vytknouti mně se přede vším hodným býti vidí, jest ale ten, že naše jednota v čase od posledního valného shromáždění skutečně již vlastní úlohu svou vykonávati započala, že již od 27. září 1861, od svátvěcera slavnosti sv. Václava, prvního zakladatele chrámu našeho, se ozývá kamenické dláto a zednické kladivo okolo něho, že se v kamenické hutí i na ohrazeném staveništi hlučný život již uhostil, že se již lešení vzpínati začíná po pilířích a po zděch, kde posvátná starožitná stavba chrámu nejvíce již se dovolává pomoci nynějšího pokolení, — slovem, že naše dílo již počalo, kterémuz Bůh svého požehnání uděliti račíz.

Myslim, že každý spokojen bude s tim, co se v krátké době sedmi měsícův od početi toho dila již vykonalo. Nejhodnější prací bylo podehyování opěrácích pilířů a náplňových zdí čtvera kaplí okolo vysokého kúru ku straně Svatojiřského placu: tu položen jest takořka nový základ, musím řeći mnohem důkladnější a bohdá trvalejší, nežli staré základy byly. Práce ta byla místy velmi nebezpečná, ale povedla se úplně a beze všech příhod a překážek. Nyní jest ovšem z větší části zase zarymována a zemí přikryta, ale i to, co nad dlažbu až k prvnímu soklu vyniká, činí velmi dobrý dojem a svědčí nejen o důkladnosti, jak se pracovalo, ale i o přiměřenosti k celku, neboť již zde zvláštnosti slohu našeho chrámu takořka v zárodku již se objevují. Tyto zpodní vrstvy musely se tedy ze zcela nové položiti; co výše nad ně se pne, to jest pouhá restaurace, kterou jednota naše pojímá v pravém smyslu, nečinie z ní novou stavbu, nepřipouštějic choutek k provádění lepších myšlenek, k přimnožování některých dekorací; jen uškozená místa se opravi, jen chybny kámen se odstrani a novým pevným kamenem se nahradí, ale vše, co staré a dobré, jen se lépe upěvní a s místa svého nehne.

Kdyby se byly od sta let tak šetrně a svědomitě všecky takové škody na chrámě nahražovaly, byli bychom mohli již bezprostředně k samému dostavování chrámu ruce přiložiti; tak ale není možná teď již o tom pomysleti, pokud nás tiž hlavní starost o zachování toho, co ještě stojí. Což by pomohlo rozšírování stavby, když část, která stojí, abych zrovna řekl v podstatě své jest jako na rozsypání. Povrchně toho není viděti, nyní ale, když lešením přistupujeme k místům skrytým, s hrázou vidíme, jak se zdi rozstoupily, jak klenby jen svou vlastní hmotou téměř bez podpory dohromady se drží, jak vůbec celé stavěni ještě stojí pouze silou setrváční, kterou v latině nazýváme *vis inertiae*. Leckterá bouře může ale tu neb onu část zřítili, odtrhně-li se ale kus, zříti se při této konstrukci pomalu i celek, od čehož nás Bože zachraň. Již jest pěkná řada kamenických prací hotova, která má nahraditi vesměs zborgté obruby, pruhý a kružby v oknech, otlučené křížové kytky, lupeny a fiály a také okapní trouby v podobě potvorných zvířat, které, jakožto k celku náležitě, vynechat se nemohou. Doufáme, že s prostředky, jimž teď již vládneme, takto v běžicím stavebním roce obnovime čtyři kaple na východní a jižní straně až po krancle; pátá kaple, tak zvaná Šternberská, však jest v tak nebezpečném stavu, že to závisí od nálezu komise, již umělecký odbor náš s panem stavitelem chrámu a s jinými znateli v tyto dny odbývati se chystá, zdali zdi její mohou zůstat, anebo zdali se snad zcela nově postaviti nemusí.

Otzáka, zdali naše jednota jest povinna svým nákladem podnikati opravy chrámu, od kterých jeho další trvání závisí, byla již vloni v ten smysl rozluštěna, že jednota ovšem za takové opravy z kostelního jméni náhradu žádati může, i přikázána jest nám suma 9252 zl. 18 kr. podle staršího úředního rozpočtu na opravní práce, jež jsme nyní sami podnikli a dílem již provedli.

Tato suma nám se vyplatí, jakmile veliký sice, ale v nynějších poměrech nedostatečný kostelní důchod tolik bude mocí odložiti. Prostavěli jsme sice již do konce dubna, počítajíce pouze dělníky a stavivo, bez mála 7000 zl., ale již nám také ochotnou přičinlivostí vysoce důstojné kapitoly z kostelního důchodu 3000 zl. na srážku náhrady vykázány byly. Majice tuto podporu, doufáme, že i na příště nám udělena bude, kdekoliv se o to bude jednat, aby se chrám v podstatných částech před úpadkem zachránil.

Stavíme tedy. Když jsme k dílu přikročili, bylo asi 24.000 zl. v naší pokladnici, a jakkoliv jsme na stavbu a všecky jiné potřeby přes deset tisíc vydali, vykazuje přece zbytek v pokladnici na konci dubna t. r. bez mála 31.000 zl. Patrné v tom požehnání Boží. Jest to malá suma v porovnání k ohromnosti naší úlohy, ale když i v těchto nynějších těžkých a roztržitých časich, kde se tolik zájmů křížuje, a kde dílem materiellí bída, dílem snahy jiného směru, jmenovitě tolikeré sbírky k jiným účelům myslí od našeho díla odvracují, když nám přece prostředkův přibývá, kdož by nechtěl z toho čerpati blahou naději, že dílo naše přece zdárň pokračovati bude, a že když nyní jen pomalu ku předu jítí můžeme, také přijde jednou náš čas, kde naše věc více do popředí časového hnutí vstoupí, kde naše věc rychleji a ráznejí poroste, a k dovršení svému i dospěje.

Kterak se ale stalo, že se stav naší pokladnice při vydání desíti tisíc od posledního valného shromáždění přece o deset tisíc zlatých zvýšil, ukáže následující stručný přehled.

(Následuje tentýž přehled účtův, který již v řeči pana předsedy, hraběte Thuna, obsažen jest.)

Tento v nynějších poměrech tak příznivý výsledek má svůj základ dílem v rozmnožené činnosti ředitelstva, dílem ve skutečném početi opravních prací, neboť že dávno kojená myšlenka ve skutečný život velázi, že okolo tak dlouho opuštěně, vznesené svatyně naší již sto ruk pilně pracuje, že již začínají mizetí známky smutné spustlosti na ní, že pomalu mládnou velikolepé tvary její pod rukou obratných a spolehlivých dělníkův, to vidí obecenstvo a v tom mocnou pohnútku nalézá, aby se též účastnilo v posvátném díle našem; a jakož se počet údův proti minulému roku utěšeně rozmnožil, tak zas jiní dobrodincové se nabízejí, že by té neb oné části chrámu na vlastní náklad umělecké ozdoby přispůsobiti chtěli, a ještě jiní se osvědčují, že tu onu práci, nástroje a jiné potřeby zdarma ku stavbě naší podávají, jak o tom náš velevážený pan předseda přede mnou podrobnejší zprávu podal.

Za posledního valného shromáždění počítali jsme dva zakladatele fondu a 190 skutečných údův. Z těch do dneška vystoupilo 16 a umřelo 5 údův, tak že počet starých skutečných údův na 169 sklesl. Za to ale nově přistoupili dva zakladatelé fondu, 106 skutečných a 103 přispívající údové, a tak počítá nyní naše

jednota: 4 zakladatele fondu, totiž Jeho Eminenci pana kardinála arcibiskupa knížete ze Švarcenberku, vysoce urozeného pana hraběte Jana Karla Krakovského z Kolovrat, svob. pána z Újezda, Jeho Exellenci pana kapitulního probošta rytíře Václava Václavíčka a Jeho Jasnost knížete Ferdinanda z Lobkovic, 277 skutečných údův, v jejichžto čele JJ. AA. VV. Ferdinand Dobrotivý a Maria Anna stojí, konečně 103 přispívající údy.

Máme pevnou naději, že tento počet v nedlouhém čase ještě znamenitě zvýšen bude, až se jenom podaří, v každé krajině našich vlastí a v každém městě jednatelé jednoty získati. Ředitelstvo se o to horlivě zasazuje, a bohdá to také provede. Již nyní obdržela jednota přihlášky 62ti pánův, údův i neúdův, kteří jednatelství na sebe přjmouti ráčili. Jsou pak mezi nimi jmenovitě v Praze:

André, knihkupec,
Čermák, sekretář umělecké jednoty,
kn. Haylù, kaplan u sv. Štěpána,
kn. Hora, sekretář při manželském soudu,
Herberger, official při c. k. státní účtárni,
Dr. Koch-Kanka, statkář,
Matiáš Merz, majetník domu a pozlacovač,
kn. Řivnáč, farář u sv. Štěpána,
Bedřich hrabě z Schönbornu,
Zdeněk hrabě z Thun-Hohensteina,
Dr. Unterweger, zemský advokát,
Vodička, hospodářský správce na Vyšehradě.

Však až jich ještě více a všude bude, zmizí všecké nepohodly, které z toho vyplývá, že ne každý přítel naší věci času i příležitosti myrá, aby po městě vyhledával jednatelskou kancléř naši jednoty anebo účtárnu našeho pana pokladníka. Horliví jednatelé zajisté každého sprostí péče o to, kde by se kdo přihlásiti, kde by svůj příspěvek složiti měl, a na každý dotaz, na každou pochybnost nejkratší a přímo cestou potřebné vysvětlení podají.

Vysoce vážené shromáždění! Bude snad nejeden úd zde přítomný, který si stěžuje, že snad ještě ani diplomu jemu nedorneno, ani lonské roční zprávy nebylo mu dodáno. Tu musím ve jménu ředitelstva za laskavé poshovění prositi a toto k uvážení

předložiti, že práce našeho jednatelstva a pokladnictva početím stavby, přibýváním údův, přípravami k získání jednatelův, účtováním, zapisováním atd., již tak velikých rozměrů dosáhly, že nebylo možná, na všecky strany hned všude vyhověti. Jelikož se ale právě všecky tyto práce organizují, mohu vysoce vážené shromáždění ujistiti, že cokoliv dosud bylo zmeškáno, v nejbliže příštím čase bude nahraženo a všecko v pořádek uvedeno.

Těším se z pokrokův, jaké naše posvátná záležitost posud učinila (mluvim to od sebe, a nikoliv ve jmenu ředitelstva), a jakkoliv to vše ještě málo jest v poměru ohromnosti naší třídy, mám již nyní dobrou naději, že se naše dílo zdaří. Již jsme pustili základy do země, z kterých jako ze zdravých kořenů bohdá vyrosté kmen silný a veliký, a z toho kmene vypučí květ a plod, z kterého se z části snad i my již těšiti budeme. Připomeňme sobě, v jakém poníženém stavu před padesáti lety naše národnost se nacházela. Onomu hloučku smělých a velkodušných mužův, kteří ji křisiti počali, spiláno tehdy blouznivcův a bláznův, a hle, všichni jsme toho svědkové, jak veselé strom národnosti české opět se zazelenal, jak mohutně a bujně k novému životu se probudil, tak že zlost i závist ničeho proti němu více nezmohou. Podobněž tak, jak doufám, i náš hlavní chrám sv. Vítá, chlouba naši české vlasti, po čase jako fenix zase omlazen a novým slavnostním rouchem přioděn z popele svého ponížení povstane, a dílo naše nezmaří ani nepřízeň času ani zloba lidská, neboť co ze zdravých kořenů vyrůstá, dle zákonův věčným Bohem ustanovených také jistým, pevným krokem k svému dozrání a dovršení dospívá!

S e z n a m
členů jednoty k dostavění hlavního chrámu sv. Vítka na hradě
Pražském v roce 1862.

Ředitelstvo.

P r e d s e d a:

Hrabě Thun-Hohensteinský František jun.

Odbor nad obecním řízením:

J. U. Dr. Helminger Karel, zemský advokát, jednatel jednoty.
 Ambros August, J. U. Dr. a státní zástupce.
 Beer Jakub, Dr., velmistr rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou.
 Dittrich Fr., kanovník a kustos chrámu sv. Vítka.
 Prucha Frant., kanovník u sv. Vítka.

Odbor nad správou jmění:

Pleschner Edvard šlechtic z Eichstettu, kasír jednoty.
 Krach Edvard, obchodník.
 Mařan Jan, kanovník u sv. Vítka.
 Novotný Jan, farář.
 Štulec Václav, kanovník na Vyšehradě.
 Mikovec Ferdinand, redaktor †.

Odbor umělecký:

Zap Kar. Vlad., c. k. professor a přednosta odboru.
 Engerth Edward, ředitel akademie.
 Wocel Jan Erasmus, c. k. professor a konservator.
 Brust Karel, zemský stavitec.
 Niklas Josef, c. k. professor a architekt.
 Bělský Jan, stavitec.

Zakladatelé fondu.

Kolovrat-Krakovský hrabě Jan, svobodný pán z Újezda.
 Lobkovic Ferdinand, J. Jasnost kníže.
 Švarcenberk Bedřich, Eminenci, kníže-arcibiskup.
 Václaviček Václav Vil., rytíř, probošt kapitoly u sv. Vítka. †

Skuteční členové.

Jeho Veličenstvo císař Ferdinand I.
 Její Veličenstvo císařová Maria Anna Karolina Pia.

Albert Hieronymus, kupec.

Alumnat biskupský v Litoměřicích.

Ambros August, J. U. Dr., c. k. státní zástupce, t. č. člen ředitelstva.

André Karel, knihkupec.

Arbeiter Jan Dobromil, pražský měšťan a majitel domu.

Arenz Karel, ředitel vyšší obchodnické školy.

Augustianský řád provincie české.

Auerhahn Frant. P., arcibiskupský rada při konsistori a manželském soudě.

Bayer Jos. Vil., velkoobchodník.

Bayer Václav, c. k. okresní přednosta v Manětině.

Beer Jakub, Dr., velmistr rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, t. č. člen ředitelstva.

Behr Karel, továrník.

Bělský Jan, architekt, t. č. člen ředitelstva.

Berger Maximilian, statkář.

Berkovec Jan P., st. kanovník a zástupce děkana při královské kollegiatní kapitole na Vyšehradě.

Bernard Jan P., farář v Kladně.

Bernt Mat., soukromník.

Bezděka František, katecheta gymnasiální v Písku.

Bezecký Josef, J. U. Dr., zástupce c. k. generalního sekretáře u bursovni komory ve Vidni.

Binder Ferdinand, vinař.

Binder F. A., obchodník.

Birnic-Čečinkar, rytíř, majitel panství.

Bissingen Konst., říšský hrabě, komorník JV. císaře Ferdinanda.

Bouquois-Longueval Jiří, hrabě.

Breitfeld & Evans, majitel továrny na stroje.

Brosche Karel, statkář a majitel továrny.

Brosche Vilém, obchodník.

Brůna Edward, J. U. Dr., redaktor.

Brust Karel, zemský stavitec, t. č. člen ředitelstva.

Budyňská městská obec.
 Cifka František, měšťanosta v Budyni.
 Clam-Martinicova Aloisia, hraběnka.
 Clary-Aldringen Edmund, kníže.
 Credner Bedř. Aug., dvorní knihkupec.
 Černín Eugen, hrabě z Chudenic, Excell.
 Černín Jaromír, hrabě z Chudenic.
 Čežík František, probošt u Všech Svatých.
 Damšovic A., městský knihvedoucí.
 Daneš František, děkan v Peruci.
 Daniček Emanuel, J. U. Dr. a zemský advokát.
 Doubek Edvard, J. U. Dr.
 Daun Otakar, hrabě, komorník JV. císaře Ferdinanda.
 Deym Kliment, hrabě.
 Dichtel Hermann P., dvorní kaplan.
 Ditrich Čeněk, lekárnik.
 Dittrich František, kanovník a kustos při chrámu sv. Vítta,
 t. č. člen ředitelstva.
 Dobřenský Václav, svob. pán, statkář.
 Dotzauer Richard, kupec.
 Ehrlich Jan, Th. Dr., professor.
 Ellenberger František, továrník.
 Engerth Edward, ředitel malířské akademie v Praze, t. č. člen
 ředitelstva.
 Fiedler C. A., velkokupec.
 Filip Dom, kněz v Hradci Králové.
 Fingerhut Ferdinand, Pražský měšťan a sládek.
 Fleischer Jan, kapitulní děkan na Vyšehradě.
 Fleischinger Bedř., Pražský měšťan a tesař.
 Fridman J. V., obchodník.
 Friedland Ferdinand, majitel Pražské plynárny.
 Frost Václav P., ředitel ústavu pro hluchoněmé.
 Fürstenberg Max Egon, kníže, Jasnost.
 Grimm Jiří, sekretář u J. Jasnosti knížete Lobkovice.
 Grohmann Karel, c. k. dvorní klenotník.
 Günther Gabriel, Th. Dr., professor.
 Gürke Prokop, inspicient nad stavbami.
 Gymnasium v Králové Hradci.
 Gymnasialní učitelstvo v Králové Hradci.

Haase Bohumila Synové, c. k. dvorní knihtiskaři.
 Hampová Louisa, vdova po nadlesním a majitelkyně domu
 v Karlových Varech.
 Hanika Anton P., spiritual v arcibiskupském semináři.
 Hanl Karel, biskup Králohradecký, Excell.
 Hasner Leopold, rytíř z Arthy, J. U. Dr. a c. k. professor.
 Hauschild Ign., J. U. Dr. a zemský advokát.
 Havlů Jan P., kaplan u sv. Štěpána.
 Havránek František P., Dr. Theol., kněz řádu křižovnického.
 Heidler z Heilbornu Karel, Med. Dr. a c. k. rada.
 Heinrich Mat., čestný kanovník a hlavní farář v Týně.
 Helminger Karel, J. U. Dr. a zemský advokát, t. č. člen
 ředitelstva.
 Herget Max, majitel dolu.
 Hille Bartoloměj Exc., biskup Litoměřický.
 Hlavní škola u sv. Trojice.
 Hlavní něm. vzorná škola a učitelstvo.
 Hochberger Hav., rytíř, Med. Dr. v Karlových Varech.
 Hora Antonín P., arcibiskupský notář a sekretář při manželském
 soudě.
 Horský František, hospodářský rada.
 Hrádek František P., katecheta na Staroměstském gymnasiu.
 Hron Vojtěch, kanovník u sv. Vítta.
 Hrubý Vilém P., kaplan v Poniklé.
 Jaenig Karel P., kazatel v kostele ab Anima v Římě.
 Jaksch Antonín, Med. Dr. a c. k. professor.
 Jandourek Antonín, kanovník u sv. Vita.
 Janoušek Gabriel, továrník zboží zámečnického.
 Jindra Jakub P., farář ve Sv. Jiří.
 Jindřich Karel, faktor synodalní tiskárny v Moskvě.
 Jičínský Ferdinand, hospodářský rada.
 Jiráskova rodina.
 Jirsík Jan Valerian, biskup Budějovický.
 Jiruš Čeněk, Med. Dr.
 Jungnickl Josef P. v Chebu.
 Kabeš Vilém Josef, Fil. Dr., prior kazatelského konventu u
 sv. Jilji.
 Kalaš Ferdinand, farář v Dobřichovicích.
 Kanka Jan, J. U. Dr. a zemský advokát.

Karnoll Krištof, lékárník v Kraslici.
 Karnollová Josefina, manželka předešlého.
 Katolická jednota v Praze.
 Kavka Alois P., kaplan v Rokytnici.
 Khiessl Josef, hospodářský rada.
 Kinsky Ferdinand, kníže, Jasnost.
 Kleinwächter Ferdinand, J. U. Dr.
 Kobera Josef, učitel při c. k. německé vzorní hlavní škole.
 Koegler Vilém, ředitel c. k. německé realní školy.
 Körner Julius P., děkan kollegialního chrámu na Karlštejně
 v Praskolesích.
 Köstl František, Med. Dr. a ředitel Pražského blázince.
 Koch-Kanka Josef, J. U. C. a majitel statků.
 Kolb Ferdinand, velkokupec.
 Kolorvat-Krakovský Josef, hrabě.
 Komers Ant. Eman., hospodářský rada.
 Koňas František, vrchní horolezec v Studňovsi.
 Kostelecký Čeněk, Med. Dr. a c. k. professor.
 Krach Erasmus, obchodník, t. č. člen ředitelstva.
 Král Tomáš, vrchní správec v Zvoleněvsi.
 Krása Alois, J. U. Dr. a zemský advokát.
 Kratochvíl Vilém, farář u sv. Vítá.
 Kraus Isidor, farář na Strahově.
 Krejčí Jan, c. k. professor při české vyšší reálce.
 Krejčí Petr, biskup světci a generalní vikář.
 Krch Antonín, farář v Lísniči.
 Kroner František, děkan v Benešově.
 Krumlovský Václav, Pražský měšťan.
 Küffer z Asmansville, kanovník u sv. Vita.
 Kulhánek Václav, rytíř a c. k. dvorní rada ve Vídni.
 Kvakal-Hoserová, slečna.
 Lambík Karel, ředitel rolnické školy v Kříževci.
 Langer Štěpán, statkář.
 Lankisch Benjamin, rytíř, převor u sv. Jakuba.
 Lanna Vojtěch starší, c. k. loďmistr a podnikatel staveb.
 Lanna Vojtěch mladší, obchodník.
 Laurin František P., Dr. Theol., místoředitel při Pražském
 arcibiskupském semináři.
 Lažanská Engenie, hraběnka.

Lažanská Sidonia, hraběnka.
 Ledebour František, hrabě.
 Ledebour Jan, hrabě.
 Lederer Vojtěch, Pražský měšťan a majitel domů.
 Lichtenstein Jan Alois, kníže, Jasnost.
 Limbek Karel, rytíř, rada při c. k. zemském soudě.
 Linhart Jan, sládek ve Volovicích.
 Lobkovic Eugen, kníže, Jasnost.
 Lobkovicová Marie, knězna, Jasnost.
 Löschner Josef, Med. Dr., c. k. professor a zemský lékařský rada.
 Loewenstein-Wertheim Karel, kníže, Jasnost.
 Lottovního úřadu v Praze členové.
 Ludin Jan, duchodní v Březnici.
 Lüssner Mor., c. k. krajský komisař v Chrudimi.
 Macan František, děkan v Čelakovicích.
 Magni Karel P., dvorní kaplan.
 Mařan Jan, kanovník, scholasticus u sv. Vita, t. č. člen ředitelstva.
 Marek Josef, správce stavby v Zvoleněvsi.
 Mariacherová z Friedensternu Marie, převorka ▶ kláštere anglických panen.
 Martinec Augustin, rytíř, odborní chef v c. k. policejním ministerstvu.
 Matějček Antonín, arcibiskupský obřadník.
 Matějka P., provincial.
 Matějka Bedř., Med. Dr. v Praze.
 Max Emanuel, sochař.
 Mayer Sales, Dr. Theol. a professor.
 Medicinská fakulta v Praze.
 Merolt František, J. U. Dr. a zemský advokát.
 Metternich-Winneburg Richard, kníže, Jasnost.
 Mikovec Ferdinand, redaktor, t. č. člen ředitelstva †.
 Moravec Václav Sigmund, Pražský měšťan a majitel domu.
 Mudroch Ant. Kar., J. U. Dr.
 Nádherný Ignac, rytíř, c. k. ministerialní rada ve Vídni.
 Náhlovský Čeněk, Th. Dr., c. k. professor.
 Negrelli Mik. P., bibliothekář JV. cisaře Ferdinanda.
 Niklas Josef, professor na c. k. české vyšší reálce, t. č. člen ředitelstva.

Nostic-Rhinek Alb., hrabě, nejvyšší zemský maršálek královského.

Novotný Jan P., farář u sv. Trojice, t. č. člen ředitelstva.

Oettingen-Wallerstein Karel, kníže, Jasnost.

Oliva Antonín, farář u sv. Haštala.

Osborne Vilém, statkář.

Osumbor Jan Nep., hospodářský rada.

Palacký Jan, J. U. & Phil. Dr. a statkář.

Pavel Frant. Dalibor, pachtýř v Řídké.

Pelikán Frant., arcijáhen při hlavním chrámě v Hradci Králové.

Pešina Josef, kloboučník.

Petters Vilém Ign., Med. Dr. a docent na universitě.

Petržilka Jan Kř., J. U. Dr.

Písek V. J., okresní přednosta ve Zbraslavě.

Pinkas Adolf Maria, J. U. Dr. a zemský advokát.

Pisecký Václav, měšťan a tesař v Praze.

Plaček František, c. k. rada při náměstnictví.

Plauear František, kanovník u sv. Vítě.

Pleschner Edward, šlechtic z Eichstettu, t. č. člen ředitelstva.

Pollach Štěpán, ředitel arcibiskupské ústřední kanceláře pro správu statků.

Popel Mat., Med. Dr. a c. k. professor.

Popel Ludvík, pekař.

Popelova Aloisia, slečna.

Porth Václav, J. U. Dr. a zemský advokát.

Praský Ign. P., farář v Modřanech.

Preis P., probošt v klášteře Cistercianek v Marienthale v Lužici.

Preiss Jachim, farář v Hřensku.

Přibík Ven., děkan v Smečně.

Procházka Josef, katecheta ve farní škole u sv. Vítě.

Prucha Fr. Kar., Dr. Theol., kanovník u sv. Vítě, t. č. člen ředitelstva.

Pštross František jun., měšťanosta kr. hlavního města Prahy.

Ratzenbeck Prokop, obchodník.

Realní škola česká vyšší c. k. v Praze.

Realní škola v Kolíně a učitelstvo.

Reichenbachová Anna, majitelkyně panství.

Reinwarth Ant. P., docent na Pražské universitě.

ezáč Frant. Jos., spiritual u sv. Jiří.

Riedl B., Med. Dr. a ředitel Vídeňského blázince.

Richter Antonín, továrník ve Zbraslavě.

Richter Jan, soukromník.

Rieger Frant. Lad., J. U. Dr., statkář.

Řivnáč Frant., knihkupec.

Řivnáč Ign., farář u sv. Štěpána.

Řivnáč Václav, kožíšník.

Rohan Kamil, kníže, Jasnost.

Rojek Jan, děkan v Budyni.

Rozkošná, paní, vdova po advokátovi.

Rüll Ferdinand P., kaplan v Kraslici.

Ruffer Vojtěch, probošt a zemský prelát na Vyšehradě.

Rybická Antonín, c. k. dvorní sekretář ve Vídni.

Salm-Reifferscheid Robert, hrabě, Excell., odborní chef v c. k. státním ministerstvu.

Seeling Karel, J. U. Dr.

Seidl František, c. k. okresní přednosta v Slaném.

Schicho Čeněk, J. U. Dr.

Schlosser Karel, šlechtic, J. U. Dr.

Schmieden Jakub, svob. pán.

Schönborn Erwín, hrabě.

Schönborn František, hrabě.

Schönborn Bedřich, hrabě.

Schönborn Karel, hrabě.

Schönbornová Anna Augusta, hraběnka.

Schönbornová Anna, hraběnka.

Schönbornová Kristina, hraběnka.

Schroff C. D., Med. Dr., vládní rada ve Vídni.

Schubert Edward, J. U. Dr.

Schück A. J., obchodník.

Schwarzenberg Jan Adolf, kníže, Jasnost.

Sigmund Václav, kanovník na Vyšehradě.

Sichrovský Antonín, kn., majetník čestného kříže Johannitského.

Sika Jan P., spiritual v semináři Budějovickém.

Sina Šimon, svobodný pán.

Sorger Jiří, kanovník u sv. Vítě.

Spitzarová Rosalie, Pražská měšťanka.

Spolek čtenářský akademický.

Srdíčko František, mistoředitel arcibiskupského semináře.

Staněk Jan, professor na české vyšší reálece.
 Stöckner Jiří P., děkan v Chebu.
 Styblo Bedřich, knihtiskař.
 Sudek Josef, fabrikant hodin.
 Svoboda Karel, kameník.
 Svobodova Anna.
 Škach Karel, official při kr. ředitelstvu statků.
 Šíma Mat., kněz.
 Špole Antonín, J. U. Dr.
 Štule Václav, kanovník na Vyšehradě, t. č. člen ředitelstva.
 Švarc, katecheta na c. k. něm. hlavní vzorné škole.
 Taafe Karel, hrabě, c. k. nadporučík.
 Tersch Edward, ředitel arcibiskupského semináře.
 Thun František jun., hrabě z Hohensteina, t. č. předseda jednoty.
 Thun Leopold, hrabě z Hohensteina.
 Thun Theodor, hrabě z Hohensteina.
 Thunová Juzia, hraběnka z Hohensteina.
 Thunová Mag., hraběnka z Hohensteina.
 Tippmann Antonín, kněz.
 Tomek Mik., děkan při hlavním chrámě sv. Vítta.
 Tomek Václ. Vlad., c. k. professor, t. č. člen ředitelstva.
 Traenklér František, farář ve Zbraslavě.
 Trounsílek Jan, představený v Dobřichovicích.
 Uhliř Jos. Gust., obchodník v dřívě.
 Unschuld Alois, emer. gymnasiální professor.
 Unterweger Čeněk, J. U. Dr.
 Ústav Teresianský pro šlechticieny na Hradčanech.
 Ústav pro šlechticieny u sv. Andělů na Novém Městě.
 Volkelt Jan, J. U. Dr.
 Vačkář Leopold, opat Vyšebrodský.
 Wahlberg W., J. U. Dr., professor ve Vidni.
 Waldštejnová Františka, hraběnka.
 Weidenheim-Korb Ludvík, rytíř.
 Wellner Antonín, J. U. Dr.
 Wenzig Josef, c. k. školní raža a ředitel české vyšší reálky.
 Winter Antonín, klempíř.
 Viták Ferdinand, Dr. a advokát v Pelhřimově.
 Wocel Jan Erasim, c. k. universitní professor, t. č. člen ředitelstva.

Voborník Vendelin, Theol. Dr., kněžovník.
 Wolf František, rada při c. k. zemském soudě.
 Vrzák Václav, J. U. Dr.
 Würfel Adolf, kanovník u sv. Vítta.
 Zap Kar. Vlad., professor při české vyšší reálece, t. č. člen ředitelstva.
 Zdekauer Karel, J. U. Dr.
 Zelený Václav, c. k. gymnasiální professor.
 Zeyer Michal, tesař.
 Zikmund Václav P., c. k. gymnasiální professor.
 Zink Vavřinec P., provincial řádu piaristického.
Clenové přispívajici.
 Ardelt Heřman, kaplan v Nebanicích.
 Benoni Julius, revident.
 Beránek František, kaplan v Chorušicích.
 Botšan Václav, kaplan v Trebendorfě.
 z Braunn Vilémína, manželka podplukovníkova.
 Buchse Benedikt P., děkan v Krásné Lípě.
 Čechová Marie.
 Čermák František, farář v Řepině.
 Čermák František, Pražský měšťan.
 Červinka Antonín, assistent při hospodářství v Zvoleněvsi.
 Čihák Antonín, měšťan na Vyšehradě.
 Cimrhanzl Tomáš, posluchač filosofie.
 Clan Antonín, } obchodníci ve dřívě v Hřensku.
 Clan Ignác,
 Conrath Emanuel sen.,
 Conrath Emanuel jun., } obchodníci v Kamenné Šenavě.
 Conrath Karel,
 Conrathová Josefiná v Kamenné Šenavě.
 Duffek František, official při vojenském účetnictví na odpočinku.
 Dinnbier Frant. Jos., učitel v Hřensku.
 Eberl Jan, učitel při hlavní škole v Chebu.
 Elbl Karel, kaplan ve Wildsteině.
 Elhenický Jan, farář a vikář v Planici.
 Faust Jan P., kaplan v České Kamenici.
 Fischer Cassian, P. v Chebu.
 Fischer F., kasír při Buštěhradské dráze,

Fleischner Jan P., kaplan v Kraslici.
 Forstmayer Richard, lesní kontrolor u knížete Claryho v Hřensku.
 Františkánský klášter ve Slaném.
 Frind Antonín, gymnasiální ředitel v Chebu.
 Gelinek Čeněk, kancelářský rada u hraběte Schönborna.
 Günther Josef P., kooperator v Krásné Lípě.
 Haan Ignáce, duchodní v Zvoleněvsi.
 Hacker Ondřej, městský kaplan v Chebu.
 Handschke Emanuel, obchodník v Kamenné Šenavě.
 Hansík Jakub, soustružník.
 Hellich Josef, malíř.
 Hennevogel František, šlechtic z Ebenburgu.
 Hering Josef, majitel domu na Vyšehradě.
 Hinke František P., kooperator v České Kamenici.
 Hinke Karel, c. k. official při státní účtárni.
 Höntsche Vavřinec, děkan v Dittersbachu.
 Horčíčka Veleslav, c. k. official při státní účtárni.
 Horn Florian, obchodník v Kamenné Šenavě.
 Hron Josef, assistent při hospodářství v Ješíně.
 Hübner Ignac, správce zámku v Děčíně.
 Hutzemannova Alžběta, vdova po advokátovi.
 Huyn Hugo, hrabě, komorník JV. císaře Ferdinanda.
 Chodora Václav, kolář na Vyšehradě.
 Jansa Jan P., senior při hlavním chrámu v Králové Hradci.
 Jareš Jan, převor malteského konventu.
 Jestřábek Jan, převor.
 Jičinský Bedř. Ludvík, obchodník.
 Kašpárek Václav P., kaplan ve Vysoké.
 Kindermann Flor. P., děkan v České Kamenici.
 Klaudis Josef P., farář u Panny Marie Vítězné.
 Kleinmayer Jan P., kaplan.
 Knížek Václav P., kaplan na Mělnice.
 Kohout Jakub, měšťan na Vyšehradě.
 Kondelík P., farář ve Mšeně.
 Kottischová Johanna, majitelkyně domu na Vyšehradě.
 Krause František, obchodník v Kamenné Šenavě.
 Krause Ignáce, obchodník v Kamenné Šenavě.
 Kříkava Čeněk, ingrossista při státní účtárni.

Kučera Václav.
 Kunz František P. v Chebu.
 Kybalová Marie.
 Langer Leopold, měšťan na Vyšehradě.
 Lanhaus Jan P., kooperator v Kinšperce.
 Lipan Emanuel, obuvník na Vyšehradě.
 Lissal Alois.
 Loos František P., farář v Prešce.
 Luňák František P. v Chebu.
 Mareš Josef, hospodářský ředitel v Slaném.
 Mašek Václav, hlavní kasír u hr. Schönborna.
 May Josef P., kaplan v České Kamenici.
 Mitteis, adjunkt při c. k. policejním ministerstvu.
 Moritz Theodor, šlechtic, sekretář při c. k. ministerstvu spravedlnosti ve Vídni.
 Moucha Antonín, farář ve Vysoké.
 Müller Jan, obchodník v Kamenné Šenavě.
 Müller Jan, c. k. místokněžvedoucí při státní účtárni.
 Müller J., revident.
 Muláč Jan, hospodářský úředník v Minkovicích.
 Musikant František, obchodník v loketním zboží na Vyšehradě.
 Navrátil Karel P., kaplan u sv. Haštala.
 Nožková Kateřina.
 Nonner Václav.
 Novotný František, kovář na Vyšehradě.
 Nový František, rada při c. k. státní účtárni.
 Oraský Tomáš, obchodník v dříví na Vyšehradě.
 Pánkova Veronika v Sezemici.
 Pelikánova Kateřina.
 Pelikánova Aloisie.
 Pergen Ladislav, hrabě, komorník.
 Pfannenstill Jiří, farář v Kinšperce.
 Pitter Jan.
 Procházka Jiří, děkan v Skalsku.
 Pulzer Josef, truhlář na Vyšehradě.
 Rájský Frant. Václ., svob. pán z Dubnic.
 Razák František, kooperator u sv. Jindřicha.
 Řebičková Cecilie.
 Redinger Vit P., farář v Liebenštejně.

Reichelt Václav, ředitel hlavní školy a podrealky v Chebu.
 Riedel Jan P., farář v Míhlbachu.
 Riedl Jiří P., farář u sv. Anny.
 Riedl Josef P., farář ve Wildštejně.
 Ring Emanuel P., kaplan v Kamenné Šenavě.
 Rierenschaft Alois, c. k. official při státní účtárničce.
 Rohrweck Karel, adjunkt při policejním ministerstvě.
 Rokytansky Karel, Med. Dr. a c. k. professor ve Vídni.
 Rolejček František, děkan na Mělnici.
 Ruppert Karel, kaplan na předměstí v Chebu.
 Senemann Filip, farář v Haslavě.
 Setzer František, c. k. official při státní účtárničce.
 Scheib Ferdinand, zámečník.
 Scheibler František P., městský kaplan v Chebu.
 Schierz František P., kaplan v Krásné Lípě.
 Schilling Antonín, klempíř na Vyšehradě.
 Schloegel Karel, dřevař v Hřensku.
 Schoebl, Dr., professor v Jindřichově Hradci.
 Schön Jan P., kooperator v Pulicích.
 Siniček Vavřinec, farní administrator v Niklasberce.
 Skopeč Adolf, J. U. Dr.
 Smolík Antonín, lodník v Praze.
 Sorgenfrei Bernard P., farář a vikář v Nebanicích.
 Srb Jan, kaplan ve Mšeně.
 Stark Jos., děkan.
 Stech František, stavitel ve Slaném.
 Strnad Peter, lokalista v Zahoři.
 Šafařík František, posluchač práv.
 Šerý Josef na Vyšehradě.
 Šolec Jan, kaplan ve Mšeně.
 Thein Josef, správce ve Valovicích.
 Thomann Karel, farář v Pulicích.
 Thun-Hohenstein Ferdinand, hrabě.
 Thun-Hohenstein Zdeněk, hrabě.
 Thun-Hohenstein Marie, hraběnka.
 Tischler František, představený a dřevař v Hřensku.
 Uher Jan, truhlář na Vyšehradě.
 Uhl Antonín, Pražský měšťan.
 Vater František P., vikář v Kamenné Šenavě.

Vikner Jan P., kaplan v Skalsku.
 Wacł Rudolf P., děkan v Chřibské.
 Wagner Martin, farář v Breunici.
 Weitzdörfer Edward, učitel na reálných školách v Chebu.
 Vočadlo Jan, c. k. official při vrchním soudnictví zemském.
 Wolf Josef, obchodník na Vyšehradě.
 Vraný Josef, hospodářský ředitel.
 Zelenka Jan, posluchač filosofie.
 Zuman Vojtěch P., vikář v Chorušicích.

		Přenešeno . . .	1545	14 1/2
Října	16	kanovník, Fr. Plancar kanovník po 10 zl. 50 kr.	52	50
		Gab. Glüntner, K. Hanika spiritual po 10 zl.	20	—
		Na r. 1860 a 1861: K. Jindřich v Moskvě Ve schránkách u sv. Vítá vystavených bylo nalezeno	20	—
		ve stříbře	80	14
			3	—
	31	Roční příspěvky na r. 1860 a 1861: Maxim. Berger, statkář	20	—
		Na r. 1861: J. U. Dr. Porth, prof. J. Wocel, A. Küffner z Asmannsville, A. Komers hosp. rada po 10 zl. 50 kr.	42	—
		Kn. Sal. Mayer prof., kn. Fr. Hrádek po 10 zl.	20	—
		Mik. Tomek, kapit. děkan u sv. Vítá	21	—
Listopadu	20	Roční příspěvky na r. 1861: Kn. J. Ma- řan, kanovník	20	—
		Vil. Köglér, ředitel	10	50
		Příspěvek od kamenického mistra p. Karla Svobody	100	—
	28	Roční příspěvek na r. 1861: Jos. Niklas prof., kanov. Würfel, kanov. Dr. Fr. Prucha po 10 zl.	10	50
		Stavitelský mistr Brust	20	—
		Příspěvek J. Mst. biskupa Jirsíka v Budějovicích, první část	200	—
		Sbírka z diecéze Budějovické	2029	85
	30	Roční příspěvky na r. 1861: hr. Ervin Schönborn a hr. Frid. Schönborn po 10 zl.	20	—
		Od nejmenovaného prostřednictvím hra- běnky Schönhornové	1	—
Prosince	11	Roční příspěvky na r. 1861: rytíř Cecin- kar z Brtnice, Jan Berkovec farář a kanovník, kanovník Jandourek, Čeněk Holý majetník domu, prof. Kostelecký po 10 zl. 50 kr.	52	50
		Fr. Wolff, rada při zemském soudě . .	10	—
		Na r. 1862: Ign. Hübner v Děčíně . .	5	25
		Dar od p. Gab. Janouška, zámečnická práce až do 30. listopadu 1861 do ka- menické hutí zdarma dodaná v ceně . .	88	—
	14	Roční příspěvek na r. 1861: Antonín Si- chrovský, podpřevor rytířského řádu Maltezského	10	—
		Příspěvek od nejdůst. biskupa Dr. Petra Krejčího	200	—
		Za prsten a zlomky granatového šperku do schránky u sv. Vítá hozeného utr- ženo a od předsedy jednoty odevzdáno .	5	—
	31	Příspěvky na r. 1861: Jiří Grimm, sekretář na r. 1861 a 1862: ředitelstvo škol v Kolině	10	50
		K přenešení	35	—
			4671	88 1/2

		Přenešeno . . .	4671	88 1/2
Prosince	31	Příspěvek na r. 1862: Jan Dobromil Ar- beiter v Praze	42	—
		Příspěvky na r. 1861: kn. F. Češák dě- kan, J. U. Dr. Rieger, V. Tomek prof., Řezáč spiritual, kn. M. Šima, farář Kra- tochvíl, paní Culdová mlynářka, Fr. Bezděka v Písku po 10 zl. 50 kr. . . .	94	50
		Vojt. Zuman, Fr. Rolejček, G. Procházka po 3 zl.	9	—
		Ant. Moucha, Petr Strnad, Fr. Čermák po 2 zl.	6	—
		Fr. Beránek, V. Knižek, Jan Wickner, V. Knásperek, F. Kondelik, Jos. Srb, Jan Šole po 1 zl.	7	—
		Příspěvek od nejmenovaného pod ná- zvem V. R. (Ruffer)	222	—
		Dar od dra. Fr. Palackého, dějepisce a říšského rady	10	—
		Sbírka od žáků c. k. české vyšší realní školy	59	—
		Roční příspěvek na r. 1862 od české vyšší realní školy	10	—
	16	Roční příspěvky na r. 1862: Kristian Kar- nol a Josefina Karnolova v Kraslici po 10 zl.	20	—
		Prof. Dr. Löschner	30	—
		na r. 1861: hraběnka Sidonia Lažanská, hrab. Arnošťka Lažanská, V. Bayer okresní přednosta po 10 zl.	30	—
		Příspěvek od kn. Pohořelského v Nové Vsi	10	—
		Příspěvek c. k. Teresianského ústavu pro šlechtěny na hradě Pražském, druhá část	100	—
		K tomu náhrada za úroky z té sumy za r. 1861	5	—
	25	Věnování J. V. císaře Ferdinanda I. . .	3000	—
		J. V. císařové Marie Anny . .	1000	—
		Sbírky v kostelích v arcidiecézi Pražské Při tom 6 kusů starých dvacetníků po 34 kr. dělá 2 zl. 4 kr. ve stříbře dle kursu 138	281	—
Února	1	Úroky z jistin ve spořitelné uložených .	367	55
		Roční příspěvky na r. 1861: V. J. Pieek ve Zbraslavě a za r. 1862 G. Hanke hostinský po 10 zl. 50 kr.	21	—
		Na r. 1861: kn. Jan Havlů a Ferdinand Jičínský po 10 zl.	20	—
		Na rok 1862: Pr. Ratzenbeck, Herm. Dichtl dvorní kaplan, kn. Alois Bra- gato, hr. Otakar Daun, hr. Arnošt Bissingen po 10 zl.	50	—
		J. U. Dr. J. Daudlebský, hr. Hugo Huyn po 5 zl.	10	—
		K přenešení	10.697	90

		Přenešeno . . .	10.697	90
Února	11	Ad. Damšovic	12	60
		Dar redakce „Blahověst“ . . .	4	50
	15	Od veleústojné konsistoře Kralohradecké zasláno:		
		Od Fr. Pelikana, arcijáhna při hlavním chrámu v Králové Hradci . . .	10	—
		Od Jana Jansy, seniara při hlavním chrámu v Králové Hradci . . .	5	—
		Od chovančí v biskupském alumnátě . . .	84	—
		Od ředitelstva hlavní školy . . .	15	—
		Z vikariata Kralohradeckého . . .	23	50
		Hostinského	29	5
		Braumovského	70	33 1/2
		Chrudimského	56	35
		Čáslavského	96	14 1/2
		Německobrodského	38	46
		Králického	59	—
		Vrchlabského	41	20
		Vysokomýtského	41	28
		Jaroměřského	77	49
		Jičínského	69	30
		Kopidlenského	106	73 1/2
		Kosteleckého	10	83
		Dolnokralovického	25	70
		Kutnohorského	70	10
		Lanskronského	20	60
		Ledečského	28	10
		Lipnického	48	14
		Náchodského	46	38 1/2
		Bydžovského	57	32
		Opočenského	39	54
		Pardubického	34	76
		Poděbradského	45	69 1/2
		Poličského	37	41
		Polenského	55	27
		Rychnovského	33	99
		Skutečského	15	40
		Trutnovského	24	69
		Čáslavského 1, a z Opočenského 3 dvacetníky, prodané podle kurzu 137 za . . .	1	86
	21	Roční přispěvky na r. 1861: ředitel Krejčí v Písku	10	50
		Farář Elhenický v Planicích	5	—
		Přispěvek od bar. Siny jednou na vždy Roční přispěvky na r. 1861: Th. Matějka provincial Dominikánů, Štěpán Pollach ředitel po 10 zl.	200	—
		Roční přispěvky na r. 1861: František Dufek	3	12
		J. Prskavec	2	8
		Roční přispěvek na r. 1861 a 1862: J. Eminenci kníže kardinál-arcibiskup Frid. ze Schwarzenberku	1000	—
		K přenešení . . .	13.374	33 1/2

		Přenešeno . . .	13.374	33 1/2
Února	21	Roční přispěvky na r. 1862: kn. Isidor Kraus, farář na Strahově	10	—
		Na r. 1861: kn. Matějek, arcib. ceremoniář (který již dříve zaslány přispěvek 5 zl. za dar při svém přistoupení k jednotě věnovaný považovat chtce)	10	—
	25	Přebytek z výtežku za 70 kalendářů jednoty na 1862, které p. kanovník Dittrich dráže než byla krámská cena prodal V schránce u sv. Vítta nalezeno při otevření 18. února 1862 v bankovkách ve stříbře 1 zl. 25 kr., prodáno podle kursu 137	23	—
Března	5	Náhrada od vys. důst. kapituly za opravení dlažby v chrámu sv. Vítta	60	66
	12	Přispěvek k fondu od J. Excell. Václ. ryt. Václavíčka probošta, druhá část Roční přispěvky na r. 1861: kn. V. Zikmund professor	1000	—
		Ant. Tippmann, kn. N. Negrelli, J. U. Dr. Brettschneider, kn. Fleischer děkan, V. Sigmund kanovník, J. U. Dr. Vrzák, Antonie Kvákal-Hoserová po 10 zl.	12	—
		Na r. 1862: Ladislav hrabě z Pergen, Jan Jestrábek, J. Jarčí, Josef Hellich malíř po 5 zl.	70	—
		Kn. Em. Schöbel křižovník	20	—
		Ferd. kníže z Lobkovic	4	—
		Mar. knězna z Lobkovic	250	—
		Dar od Frid. Höckera v pracích k huti kamenické darmo vykonaných . . .	50	—
		Dar pp. Rohlička a Sieverse v pracích knihtiskařských v ceně	73	70
	24	Roční přispěvky na r. 1862: hr. Taaffe-Ellischau	4	80
		Jan kníže z Lichtensteina a J. kníže z Fürstenberku po 200 zl.	10	—
		Dar od nejmenovaného prostřednictvím kanovníka Štulce	400	—
			5	—
31		Roční přispěvky na r. 1862: J. Dittrich lékárník, K. Behr továrník, Jiří hrabě Bouquois, Max Herget majitel dolu, J. U. Dr. Schicho, Rosalie Špicarová, J. Osumbor, Dr. Vavř. Zink provincial, Vil. Brosche po 10 zl.	100	—
		Fr. Macan děkan v Čelakovicích, Vojt. Lanna jun. po 20 zl.	40	—
		Fischer kasíř při železnici, kn. Magni zpovědník po 5 zl.	10	—
	11	Roční přispěvky na r. 1862: kn. Magni Na r. 1860 a 1861: Jaromír hr. Černín po 10 zl.	5	—
			20	—
		K přenešení . . .	15.561	90 1/2

		Přenešeno	15.561	90 1/2
Dubna	11	Příspěvky na r. 1862: Mat. Bernt soukromník, Jos. Vil. Bayer obchodník, F. A. Binder obchodník po 10 zl.	30	—
		Dr. Edv. Brůna, F. E. Binder vinař, K. Edv. Brosche po 10 zl. 50 kr. . .	31	50
		Edm. kníže Clary	20	—
		Příspěvek od nejdůst. biskupa Králohradeckého K. Hanla, druhá část .	200	—
		Příspěvek od Freuda, tovaryše ve Vídni	1	—
	26	Roční příspěvky na r. 1862: K. Škach, Dr. Vilém Petters, Litoměřičtí alumnové po 10 zl.	30	—
	29	Roční příspěvky na r. 1861: Edv. Pleschner z Eichstettu	10	—
		Na r. 1862: Jos. Vraný zámečník . . .	1	—
		Češík probošt, J. A. Credner knihkupec, prof. Jan Staněk, Jak. Beer velmistr, Bělský staviteľ, Aloisie hrab. z Klam-Martinic po 10 zl. 50 kr. .	63	—
	30	Roční příspěvky na r. 1861: prof. Koblicka, ředitel K. Arenz po 10 zl. 50 kr.	21	—
		Uroky z jistin na hotovosti a ze státních papírů	1468	76
		Dohromady	17.438	16 1/2
		K tomu zbytek v pokladnici dne 30. června 1861 pozůstalý .	23.759	19
		Úhrn příjmů do 30. dubna 1862	41.197	35 1/2

O b s a h.

	Stránka
Úřední zpráva jednoty	3
Příloha 1.	8
Příloha 2.	9
Příloha 3.	28
Seznam členů jednoty v roce 1862	33
Seznam všech příspěvků, darů a jiných příjmův	47